

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- Kommissionens forordning (EF) nr. 208/2008 af 6. marts 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 209/2008 af 6. marts 2008 om godkendelse af en ny anvendelse af *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) som fodertilsætningsstof⁽¹⁾ 3**

DIREKTIVER

- ★ **Kommissionens direktiv 2008/39/EF af 6. marts 2008 om ændring af direktiv 2002/72/EF om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler⁽¹⁾ 6**

- II *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Rådet

2008/203/EF:

- ★ **Rådets afgørelse af 28. februar 2008 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 168/2007 for så vidt angår vedtagelse af en flerårig ramme for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder for 2007-2012 14**

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

Kommissionen

2008/204/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 10. oktober 2007 Om fransk statsstøtte til en reform af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste (meddelt under nummer K(2007) 4545) ⁽¹⁾**..... 16

HENSTILLINGER

Rådet

2008/205/EF:

- ★ **Rådets henstilling af 3. marts 2008 om tilpasning af henstilling 98/376/EF om parkeringskort for mennesker med handicap som følge af Republikken Bulgariens, Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Rumæniens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse** 43

III *Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union*

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

- ★ **Rådets afgørelse 2008/206/RIA af 3. marts 2008 om definition af 1-benzylpiperazin (BZP) som et nyt psykoaktivt stof, der skal underlægges kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger** 45



⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 208/2008

af 6. marts 2008

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 138, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. marts 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	JO	72,2
	MA	56,3
	TN	120,5
	TR	90,9
	ZZ	85,0
0707 00 05	EG	178,8
	TR	199,4
	ZZ	189,1
0709 90 70	MA	98,7
	TR	156,2
	ZZ	127,5
0709 90 80	EG	238,6
	ZZ	238,6
0805 10 20	EG	44,7
	IL	55,5
	MA	56,9
	TN	50,6
	TR	87,7
0805 50 10	ZZ	59,1
	EG	95,9
	IL	110,2
	TR	126,9
0808 10 80	ZZ	111,0
	AR	97,3
	CA	73,8
	CN	92,5
	MK	42,4
	US	107,1
	UY	89,9
ZZ	83,8	
0808 20 50	AR	78,8
	CL	81,3
	CN	58,4
	US	123,2
	ZA	95,0
	ZZ	87,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 209/2008

af 6. marts 2008

om godkendelse af en ny anvendelse af *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) som fodertilsætningsstof

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for udstedelse af en sådan godkendelse.

(2) Der er i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indgivet en ansøgning om godkendelse af det i bilaget opførte præparat. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til samme forordnings artikel 7, stk. 3.

(3) Ansøgningen vedrører godkendelse i kategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« af en ny anvendelse af præparatet af *Saccharomyces cerevisiae* NCYC Sc 47 (Biosaf Sc 47) som tilsætningsstof til foder til slagtesvin.

(4) Anvendelsen af præparatet af *Saccharomyces cerevisiae* NCYC Sc 47 blev godkendt til malkekøer ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1811/2005⁽²⁾, til slagtekvæg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 316/2003⁽³⁾, til

fravænnede smågrise ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2148/2004⁽⁴⁾, til søer ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1288/2004⁽⁵⁾, til slagtekaniner ved Kommissionens forordning (EF) nr. 600/2005⁽⁶⁾, til heste ved Kommissionens forordning (EF) nr. 186/2007⁽⁷⁾, til malkegeder og malkefår ved Kommissionens forordning (EF) nr. 188/2007⁽⁸⁾ og til slagtelam ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1447/2006⁽⁹⁾.

(5) Der er fremlagt nye oplysninger til støtte for en ansøgning om tilladelse til at anvende præparatet til slagtesvin. Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) konkluderede i sin udtalelse af 22. november 2007, at den allerede i tidligere udtalelser har fastslået, at *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) er sikkert for forbrugerne, brugerne og miljøet⁽¹⁰⁾. EFSA konkluderede endvidere, at anvendelsen af præparatet ikke udgør nogen risiko for denne yderligere dyrekategori, og at anvendelsen af nævnte præparat kan forbedre slagtesvins ydelsesparametre. EFSA mener ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning efter markedsføringen. EFSA har ligeledes gennemgået den rapport om analysemetoden vedrørende fodertilsætningsstoffet, der blev forelagt af det i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede EF-referencelaboratorium.

(6) Vurderingen af præparatet viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Derfor bør anvendelsen af dette præparat godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.

(7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed —

⁽⁴⁾ EUT L 370 af 17.12.2004, s. 24. Ændret ved forordning (EF) nr. 1980/2005 (EUT L 318 af 6.12.2005, s. 3).

⁽⁵⁾ EUT L 243 af 15.7.2004, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 1812/2005 (EUT L 291 af 5.11.2005, s. 18).

⁽⁶⁾ EUT L 99 af 19.4.2005, s. 5. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 496/2007 (EUT L 117 af 5.5.2007, s. 9).

⁽⁷⁾ EUT L 63 af 1.3.2007, s. 6.

⁽⁸⁾ EUT L 57 af 24.2.2007, s. 3.

⁽⁹⁾ EUT L 271 af 30.9.2006, s. 28.

⁽¹⁰⁾ Udtalelse afgivet på Europa-Kommissionens foranledning af Ekspertpanelet for tilsætningsstoffer og produkter eller stoffer, der anvendes i foder, om sikkerheden og effektiviteten ved produktet Biosaf Sc 47 (*Saccharomyces cerevisiae*) som fodertilsætningsstof til slagtesvin. *EFSA Journal* (2007) 585, s. 1-9.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 af 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 291 af 5.11.2005, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 46 af 20.2.2003, s. 15.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

gruppe »tarmflorastabilisatorer«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

Artikel 1

Artikel 2

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstofkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« og den funktionelle

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 2008.

På Kommissionens vegne
Androulla VASSILIOU
Medlem af Kommissionen

BILAG

Tilsætningsstoffs identifikationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilsætningsstof (handelsnavn)	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller kategori	Maksimumsalder	Maksimumsindhold		Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
						Minimumsindhold	Maksimumsindhold		
						CFU/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			
Kategori: zootekniske tilsætningsstoffer. Funktionel gruppe: tarmflorastabilisatorer									
4b1702	Société Industrielle Lesaffre	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 (Biosaf Sc 47)	Tilsætningsstoffets sammensætning Præparat af <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 der indeholder mindst 5×10^9 CFU/g Aktivstoffets karakteristika: <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 Analysemetode (1) Pladespredningsmetoden under anvendelse af gæreksktraktagar med kloramphenicol, baseret på ISO 7954-metoden Polymerase-kædereaktion (PCR)	Slagtesvin	—	$1,25 \times 10^9$	$1,00 \times 10^{10}$	I brugsvejledningen for tilsætningsstoffet og forblendingen angives oplagringstemperatur, holdbarhed og pelletteringsstabilitet	27. marts 2018

(1) Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på EF-referencelaboratoriets hjemmeside: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/39/EF

af 6. marts 2008

om ændring af direktiv 2002/72/EF om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens direktiv 2002/72/EF ⁽²⁾ er et særdirektiv som omhandlet i forordning (EF) nr. 1935/2004, og det harmoniserer bestemmelserne om godkendelse af plastmaterialer og -genstande bestemt til kontakt med fødevarer.
- (2) Direktiv 2002/72/EF indeholder lister over stoffer, der må anvendes ved fremstillingen af sådanne materialer og genstande, navnlig additiver og monomerer, ligesom der fastsættes restriktioner for deres anvendelse samt bestemmelser vedrørende mærkning og om de oplysninger, forbrugere eller ledere af en fødevarer virksomhed skal have, for at de pågældende materialer og genstande kan anvendes korrekt.
- (3) Den eksisterende liste over additiver i direktiv 2002/72/EF er ufuldstændig, idet den ikke omfatter alle stoffer, der for øjeblikket er tilladt i en eller flere medlemsstater.
- (4) I henhold til den nuværende formulering af artikel 4, stk. 1, i direktiv 2002/72/EF betragtes listen over additiver som en ufuldstændig liste, indtil Kommissionen i henhold til artikel 4a beslutter, at den skal blive til en EF-positivliste over godkendte additiver.
- (5) For additiver, som for øjeblikket er tilladt i medlemsstaterne, udløb fristen for at indsende oplysninger med

henblik på Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets (i det følgende benævnt »autoriteten«) sikkerhedsevaluering af dem med henblik på at optage dem på fællesskabslisten den 31. december 2006. Derfor kan den dato, hvor fællesskabslisten over additiver bliver en positivliste, nu fastsættes. Under hensyntagen til den tid, autoriteten har behov for til at evaluere alle gyldige ansøgninger, der blev indgivet inden fristens udløb, bør denne dato fastsættes til januar 2010.

- (6) Der bør endvidere ske en afklaring af, hvilken rolle den foreløbige liste omhandlet i den aktuelle formulering af artikel 4a, stk. 4 og 5, i direktiv 2002/72/EF har, og hvordan den ajourføres. Den foreløbige liste omfatter de additiver, for hvilke de nødvendige data blev fremlagt inden fristens udløb og i overensstemmelse med autoritetens krav, men for hvilke der endnu ikke er truffet beslutning om deres optagelse på positivlisten.
- (7) Denne foreløbige liste giver offentligheden oplysninger om de additiver, der er ved at blive evalueret med henblik på eventuel optagelse på fællesskabslisten over additiver. Da det er umuligt at vide, om evalueringerne af alle de additiver, der er opført på den foreløbige liste, færdiggøres inden den dato, hvor additivlisten bliver en positivliste, bør det være muligt fortsat at anvende de pågældende additiver i overensstemmelse med national lovgivning, indtil evalueringen af dem er færdiggjort og der er truffet en beslutning om deres optagelse på positivlisten over additiver.
- (8) Når et additiv, der er opført på den foreløbige liste, optages på fællesskabslisten over additiver, eller når det besluttet ikke at optage det på fællesskabslisten, bør det pågældende additiv udgå af den foreløbige liste over additiver.
- (9) Hvis autoriteten under behandlingen af oplysningerne om et additiv på den foreløbige liste anmoder om yderligere oplysninger, bør det pågældende additiv bevares på den foreløbige liste, indtil der er truffet beslutning om det, forudsat at oplysningerne indsendes inden den frist, autoriteten har fastsat.

⁽¹⁾ EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 220 af 15.8.2002, s. 18. Senest ændret ved direktiv 2007/19/EF (EUT L 97 af 12.4.2007, s. 50).

- (10) På grundlag af nye oplysninger vedrørende risikovurderingen af monomerer og additiver, som autoriteten har evalueret ⁽¹⁾, bør visse additiver, som er tilladt på nationalt plan, samt nye monomerer og additiver optages på fællesskabslisten over tilladte stoffer. For andre stoffers vedkommende bør de restriktioner og/eller specifikationer, der allerede er fastsat på fællesskabsplan, ændres på grundlag af de nye oplysninger. Bilag II, III, IVa, V og VI til direktiv 2002/72/EF bør derfor ændres.
- (11) Ved Kommissionens direktiv 2005/79/EF ⁽²⁾ blev der på additivlisten opført et additiv med ref.-nr. 30340 og betegnelsen »12-(acetoxystearinsyre, 2,3-bis (acetoxylpropylester) og CAS-nummer 330198-91-9. Den betegnelse og det CAS-nummer, der er anført i nævnte direktiv, afspejler kun hovedbestanddelen i ansøgningen. Autoritetens udtalelse omfatter imidlertid blandingen af stoffer, som ansøgningen vedrørte, og ikke kun hovedbestanddelen. Blandingen af stoffer er nu opført i CAS-registret under CAS-nummer 736150-63-3 med betegnelsen »glycerider, ricinusolie mono-, hydrogenerede, acetater«. Betegnelsen og CAS-nummeret bør derfor nu ændres, så godkendelsen opdateres til at gælde alle stoffer i blandingen. Som følge af den ændrede betegnelse gives et nyt ref.-nr. 55910. Da stoffet nu henhører under ref.-nr. 55910, bør ref.-nr. 30340 udgå.
- (12) Direktiv 2002/72/EF bør derfor ajourføres for at tage hensyn til en ny oplysning vedrørende risikovurderingen af stoffer, som autoriteten har evalueret, for at fastsætte datoen, hvor additivlisten bliver en positivliste, og for at afklare den foreløbige additivlistes rolle.
- (13) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2002/72/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Bilag III indeholder en fællesskabsliste over additiver, der kan anvendes ved fremstilling af plastmaterialer og -genstande med de anførte restriktioner og/eller specifikationer.

⁽¹⁾ EFSA Journal (2007) 555 til 563, 1-32.
EFSA Journal (2007) 516 til 518, 1-12.
EFSA Journal (2007) 452 til 454, 1-10.
EFSA Journal (2006) 418 til 427, 1-25.
⁽²⁾ EUT L 302 af 19.11.2005, s. 35.

Additiver, der ikke er opført på fællesskabslisten over additiver, kan indtil den 31. december 2009 fortsat anvendes i overensstemmelse med national lovgivning.

Fra den 1. januar 2010 må kun additiver, der er opført på fællesskabslisten over additiver, anvendes ved fremstilling af plastmaterialer og -genstande (positivliste).«

- 2) I artikel 4a foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. En foreløbig liste over additiver, der er ved at blive evalueret af autoriteten, offentliggøres af Kommissionen senest den 11. april 2008. Listen holdes opdateret.

4. Uanset artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, kan additiver, der ikke er opført på fællesskabslisten omhandlet i artikel 4, fortsat anvendes i overensstemmelse med national lovgivning efter den 1. januar 2010, så længe de er opført på den foreløbige liste.«

- b) Følgende indsættes som stk. 6:

»6. Et additiv udgår af den foreløbige liste:

a) når det optages på fællesskabslisten over additiver, eller

b) når Kommissionen træffer beslutning om ikke at optage det på fællesskabslisten over additiver, eller

c) hvis autoriteten under behandlingen af oplysningerne anmoder om yderligere oplysninger og oplysningerne ikke indsendes inden den frist, autoriteten har fastsat.«

- 3) Bilag II, III, IVa, V og VI ændres som angivet i bilag I, II, III, IV og V til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 7. marts 2009 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenlignings-tabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser, således at

- a) de fra den 7. marts 2009 tillader handel med og anvendelse af plastmaterialer og -genstande bestemt til kontakt med fødevarer, hvis de er i overensstemmelse med direktiv 2002/72/EF, som ændret ved nærværende direktiv
- b) de fra den 7. marts 2010 forbyder fremstilling og import i Fællesskabet af plastmaterialer og -genstande bestemt til kontakt med fødevarer, hvis de ikke er i overensstemmelse med direktiv 2002/72/EF, som ændret ved nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 2008.

På Kommissionens vegne
Androulla VASSILIOU
Medlem af Kommissionen

BILAG I

I afsnit A i bilag II til direktiv 2002/72/EF foretages følgende ændringer:

a) Følgende monomerer og andre udgangsstoffer indsættes i nummerorden:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
»15404	000652-67-5	1,4:3,6-Dianhydrosorbitol	SMG = 5 mg/kg. Kun til brug som comonomer i poly(ethylen-co-isosorbidterephthalat)
19180	000099-63-8	Isophthalsyredichlorid	SMG(T) = 5 mg/kg (43) (udtrykt som isophthalsyre)
26305	000078-08-0	Vinyltriethoxysilan	SMG = 0,05 mg/kg. Må kun anvendes som overfladebehandlingsmiddel«

b) For følgende monomerer og andre udgangsstoffer affattes teksten i kolonnen »Restriktioner og/eller specifikationer« således:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
»19150	000121-91-5	Isophthalsyre	SMG(T)= 5 mg/kg (43)«

BILAG II

I bilag III til direktiv 2002/72/EF foretages følgende ændringer:

1) Afsnit A ændres således:

a) Følgende additiver indsættes i nummerorden:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
»38875	002162-74-5	Bis(2,6-diisopropylphenyl)carbodiimid	SMG = 0,05 mg/kg. Til anvendelse bag et PET-lag
45703	491589-22-1	Calcium-cis-1,2-cyclohexandicarboxylat	SMG = 5 mg/kg
48960	—	9,10-Dihydroxy-stearinsyre og oligomerer heraf	SMG = 5 mg/kg
55910	736150-63-3	Glycerider, ricinusolie mono-, hydrogenerede, acetater	
60025	—	Hydrogenerede homopolymerer og/eller copolymerer fremstillet 1-decen og/eller 1-dodecen og/eller 1-octen	I overensstemmelse med specifikationerne i bilag V. Må ikke anvendes til genstande i kontakt med fedtholdige fødevarer.
62280	009044-17-1	Isobutylen-buten-copolymer	
70480	000111-06-8	Butylpalmitat	
76463	—	Polyacrylater	SMG(T) = 6 mg/kg (36) (for acrylsyre)
76723	167883-16-1	Polydimethylsiloxan, 3-aminopropyltermineret, polymer med dicyclohexylmethan-4,4'-diisocyanat	I overensstemmelse med specifikationerne i bilag V
76725	661476-41-1	Polydimethylsiloxan, 3-aminopropyltermineret, polymer med 1-isocyanato-3-isocyanatomethyl-3,5,5-trimethylcyclohexan	I overensstemmelse med specifikationerne i bilag V
77732	—	Polyethylenglycol (EO = 1-30, typisk 5) ether af butyl-2-cyan-3-(4-hydroxy-3-methoxyphenyl)acrylat	SMG = 0,05 mg/kg. Kun til brug i PET
77733	—	Polyethylenglycol (EO = 1-30, typisk 5) ether af butyl-2-cyan-3-(4-hydroxy-3-hydroxyphenyl)acrylat	SMG = 0,05 mg/kg. Kun til brug i PET
77897	—	Polyethylenglycol (EO = 1-50) monoalkylether (lineær og forgrenet C ₈ -C ₂₀) sulphat, salte	SMG = 5 mg/kg
89120	000123-95-5	Butylstearat	
95858	—	Raffineret paraffinsk voks udvundet af kulbrinter fra råolie eller syntetisk fremstillede kulbrinter	SMG = 0,05 mg/kg og i overensstemmelse med specifikationerne i bilag V. Må ikke anvendes til genstande i kontakt med fedtholdige fødevarer«

b) For følgende additiver ændres indholdet i kolonnen »Restriktioner og/eller specifikationer« til følgende:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
»39815	182121-12-6	9,9-Bis(methoxymethyl)fluoren	SMG = 0,05 mg/kg
66755	002682-20-4	2-Methyl-4-isothiazolin-3-on	SMG = 0,5 mg/kg. Må kun anvendes i vandige polymerfortyndinger og -emulsioner og i koncentrationer, der ikke har antimikrobiel virkning på polymerens overflade eller på selve fødevarer»

c) Følgende additiver udgår:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
»30340	330198-91-9	12-(Acetoxy)stearinsyre, 2,3-bis(acetoxy)propylester«	

2) Afsnit B ændres således:

a) Følgende additiver indsættes i nummerorden:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
»34130	—	Alkyl, lineær med et lige antal kulstofatomer (C ₁₂ -C ₂₀) dimethylaminer	SMG = 30 mg/kg
53670	032509-66-3	Ethylenglycol-bis[3,3-bis(3-tert-butyl-4-hydroxyphenyl)butyrat]	SMG = 6 mg/kg«

b) For følgende additiver ændres indholdet i kolonnen »Restriktioner og/eller specifikationer« til følgende:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
»72081/10	—	Harpikser af kulbrinter af råolie (hydrogenerede)	I overensstemmelse med specifikationerne i bilag V«

BILAG III

I bilag IVa til direktiv 2002/72/EF indsættes følgende stoffer i nummerorden:

Ref.-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse
»34130	—	Alkyl, lineær med et lige antal kulstofatomer (C12-C20) dimethylaminer
39815	182121-12-6	9,9-Bis(methoxymethyl)fluoren
53670	032509-66-3	Ethylenglycol-bis[3,3-bis(3-tert-butyl-4-hydroxyphenyl)butyrat]«

BILAG IV

I del B i bilag V til direktiv 2002/72/EF indsættes følgende nye specifikationer i nummerorden:

Ref.-nr.	Andre specifikationer
»60025	Specifikationer: — Minimumsviskositet 3,8 cSt ved 100 °C — Gennemsnit Mw > 450
76723	Specifikationer: Fraktionen med en molekylvægt under 1 000 bør ikke overstige 1,5 % w/w
76725	Specifikationer: Fraktionen med en molekylvægt under 1 000 bør ikke overstige 1 % w/w
95858	Specifikationer: — Gennemsnitlig molekylvægt ikke under 350 — Minimumsviskositet 2,5 cSt ved 100 °C — Indholdet af hydrocarboner med kulstofnummer mindre end 25: mindre end 40 % (w/w)«

BILAG V

I bilag VI til direktiv 2002/72/EF foretages følgende ændringer:

1) Note 36 affattes således:

»⁽³⁶⁾ SMG(T) betyder i dette specifikke tilfælde, at summen af migrationen af de stoffer, der er anført under ref.-nr. 10690, 10750, 10780, 10810, 10840, 11470, 11590, 11680, 11710, 11830, 11890, 11980, 31500 og 76463, ikke må overstige restriktionen.«

2) Følgende indsættes som note 43:

»⁽⁴³⁾ SMG(T) betyder i dette specifikke tilfælde, at summen af migrationen af de stoffer, der er anført under ref.-nr. 19150 og 19180, ikke må overstige restriktionen.«

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 28. februar 2008

om gennemførelse af forordning (EF) nr. 168/2007 for så vidt angår vedtagelse af en flerårig ramme for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder for 2007-2012

(2008/203/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Under hensyn til formålet med oprettelsen af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (i det følgende benævnt »agenturet«) og for at agenturet kan udføre sine opgaver bedst muligt, skal der fastlægges præcise tematiske områder for dets arbejde i en flerårig ramme, der dækker fem år, som fastsat i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 168/2007.

(2) Rammen bør omfatte bekæmpelse af racisme, fremmedhad og intolerance i forbindelse hermed blandt de tematiske områder for agenturets arbejde.

(3) Rammen bør være i overensstemmelse med EU's prioriteter under behørig hensyntagen til de retningslinjer, der er udstukket i Europa-Parlamentets beslutninger og Rådets konklusioner vedrørende grundlæggende rettigheder.

(4) Rammen bør tage behørigt hensyn til agenturets finansielle og menneskelige ressourcer, og den bør give agenturet mulighed for udelukkende at handle inden for fællesskabsrettens anvendelsesområde.

(5) Rammen bør indeholde bestemmelser, der tager sigte på at sikre komplementaritet med det mandat, der er tillagt andre fællesskabs- og EU-organer, kontorer og agenturer, samt med Europarådet og andre internationale organisationer, der er aktive inden for grundlæggende rettigheder. De mest relevante fællesskabsagenturer og organer i forbindelse med denne flerårige ramme er Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1922/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder ⁽²⁾, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾ samt Den Europæiske Ombudsmand, og formålene med disse bør derfor tages i betragtning.

(6) Kommissionen har under udarbejdelsen af sit forslag hørt bestyrelsen for Agenturet for Grundlæggende Rettigheder på dennes møde den 12.-13. juli 2007 og har modtaget skriftlige kommentarer ved brev af 25. juli 2007.

⁽¹⁾ EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 403 af 30.12.2006, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (7) Denne ramme præciserer de tematiske områder for agenturets arbejde, hvorimod flere af agenturets permanente opgaver er fastlagt i artikel 4 i forordning (EF) nr. 168/2007, bl.a. opgaven med at øge offentlighedens bevidsthed om dens grundlæggende rettigheder og aktivt orientere om agenturets arbejde.
- (8) Agenturet kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen arbejde uden for de tematiske områder, der er fastlagt i den flerårige ramme, jf. artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 168/2007, forudsat at dets finansielle og menneskelige ressourcer tillader det —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Flerårig ramme

- Der fastlægges herved en flerårig ramme for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (i det følgende benævnt »agenturet«) for perioden 2007-2012.
- Agenturet udfører i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 168/2007 de opgaver, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 168/2007, inden for de tematiske områder, der er fastlagt i artikel 2 i denne afgørelse.

Artikel 2

Tematiske områder

De tematiske områder er følgende:

- racisme, fremmedhad og intolerance i forbindelse hermed
- forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering eller af personer, der tilhører mindretal, samt alle kombinationer af disse grunde (flere forskellige former for forskelsbehandling)
- kompensation til ofre
- børns rettigheder, herunder beskyttelse af børn
- asyl, indvandring og integration af migranter
- visum og grænsekontrol
- EU-borgernes deltagelse i den demokratiske proces i EU

- informationssamfundet og navnlig respekt for privatlivet og beskyttelse af personoplysninger
- adgang til et effektivt og uafhængigt retsvæsen.

Artikel 3

Komplementaritet og samarbejde med andre organer

- Agenturet sikrer et hensigtsmæssigt samarbejde og en hensigtsmæssig koordinering med relevante fællesskabsorganer, kontorer og agenturer, medlemsstaterne, internationale organisationer og civilsamfundet i henhold til artikel 7, 8 og 10 i forordning (EF) nr. 168/2007 med henblik på gennemførelsen af denne ramme.
- Agenturet koordinerer navnlig sin virksomhed med Europarådets virksomhed i henhold til artikel 9 i forordning (EF) nr. 168/2007 og den aftale, der henvises til i nævnte artikel.
- Agenturet beskæftiger sig kun med spørgsmål vedrørende forskelsbehandling på grund af køn som led i og i den udstrækning, det er relevant for det arbejde, der skal udføres om generelle spørgsmål om forskelsbehandling, som omhandlet i artikel 2, litra b), under hensyntagen til, at de overordnede mål for Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, der blev oprettet ved forordning (EF) nr. 1922/2006, er at bidrage til og at styrke fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, herunder integration af ligestillingsaspektet i alle fællesskabspolitikker og de heraf følgende nationale politikker, og bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn samt at øge EU-borgernes bevidsthed om ligestilling ved at yde teknisk bistand til Fællesskabets institutioner, særlig Kommissionen, og medlemsstaternes myndigheder.
- Agenturet udfører sine opgaver på området menneskerettighedsanliggender og informationssamfundet, uden at dette griber ind i det ansvar, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har for at sikre, at fællesskabsinstitutionerne og -organerne respekterer fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder, især retten til privatliv, i overensstemmelse med vedkommendes hverv og beføjelser som fastsat i artikel 46 og 47 i forordning (EF) nr. 45/2001.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2008.

På Rådets vegne
D. MATE
Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. oktober 2007

Om Frankrigs statsstøtte til en reform af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste

(meddelt under nummer K(2007) 4545)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2008/204/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler⁽¹⁾, og under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

(3) Den 23. juni 2006 anmeldte Frankrig reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste (»reformen«) i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, og fremførte samtidig det synspunkt, at reformen ikke omfattede statsstøtteelementer, som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.

(4) Kommissionen anmodede den 20. juli 2006 Frankrig om supplerende oplysninger om både den anmeldte reform og eventuelle kompenserende foranstaltninger, som La Poste måtte have nydt godt af tidligere. Frankrig svarede den 17. august 2006.

(5) Kommissionen gav ved brev af 12. oktober 2006 Frankrig meddelelse om, at den havde besluttet at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste.

1. SAGSFORLØB

(1) Frankrig forelagde den 21. december 2005 Kommissionen hovedlinjerne i forslaget til en reform af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste.

(2) Den 2. marts 2006 fremsendte Frankrig elektronisk et udkast til anmeldelse af reformen. Der blev holdt et møde om anmeldelsesudkastet den 29. marts 2006, hvor Kommissionen understregede, at udkastet i vid udstrækning var ufuldstændigt, og præciserede, hvilke oplysninger der manglede. Frankrig gav Kommissionen en del af de manglende oplysninger den 7. april 2006.

(6) Frankrig fremsatte sine bemærkninger ved brev af 14. december 2006.

(7) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til de pågældende foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 6.12.2006, s. 6.

⁽²⁾ Jf. fodnote 1.

(8) Kommissionen modtog bemærkninger fra [...] (*) der blev videresendt til Frankrig, som fremsatte sine kommentarer hertil den 27. februar 2007.

(9) Kommissionen sendte Frankrig en række supplerende spørgsmål den 12. marts og den 30. maj 2007. Frankrigs svar indgik henholdsvis den 27. april og den 8. juni 2007.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE

2.1. Liberalisering af postsektoren

(10) Fællesskabets politik for postsektoren tager sigte på at etablere et indre marked for posttjenester og at indføre hensigtsmæssige regler, som sikrer, at alle borgere i EU har adgang til effektive og pålidelige posttjenester af høj kvalitet til overkommelige priser. I betragtning af posttjenesternes betydning for såvel den økonomiske fremgang som den sociale samhørighed og velfærd i Fællesskabet, er der tale om et af Fællesskabets prioriterede indsatsområder.

(11) Fællesskabets mål for posttjenesterne er blevet indføjet i fællesskabsretten ved et rammedirektiv, nemlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽³⁾, hvorved der blev fastsat udførlige regler for Fællesskabets posttjenester.

(12) Direktiv 97/67/EF, som ændret ved direktiv 2002/39/EF ⁽⁴⁾, fastlægger etaperne i den gradvise og kontrollerede åbning af markedet og begrænser yderligere de områder, hvor der kan gives eneret. I henhold til direktiv 97/67/EF kan medlemsstaterne fritage følgende brevforsendelser for konkurrencereglerne:

a) brevforsendelser med en vægt på under 100 g og en pris, der er under tre gange den offentlige takst, fra 1. januar 2003 (det anslås, at ca. 9 % af markedet herved åbnes for konkurrence)

b) brevforsendelser med en vægt på under 50 g og en pris, der er under to og en halv gange den offentlige takst, fra 1. januar 2006 (det anslås, at yderligere ca. 7 % af markedet herved åbnes for konkurrence).

(13) I oktober 2006 fremsatte Kommissionen et forslag ⁽⁵⁾ om at åbne Fællesskabets marked for posttjenester fuldstændigt for konkurrence inden 2009, således som det er målet i henhold til direktiv 97/67/EF.

(14) I Frankrig omfatter befordringspligten alle tjenester inden for postvæsenets eneretsområde (indenlandske og internationale brevforsendelser, herunder adresserede reklameforsendelser, med de vægt- og prisgrænser, der er fastsat i direktiv 97/67/EF) og, på nationalt og internationalt plan, udbud af indenlandske og udenlandske pakkeforsendelser med en vægt på højst 20 kg, alt pressemateriale, rekommanderede forsendelser, forsendelser med angiven værdi og returforsendelser.

(15) Et særligt kendetegn ved det franske marked er den betydelige konkurrence på upstream-området (såsom *arbejdsdeling*). Inden for downstream-aktiviteterne er konkurrencen ved at udvikle sig både for adresserede og ikke-adresserede forsendelser, og dette skyldes især operatørernes tiltag, hvad angår aviser. Inden for engrosforsendelser findes der aktive lokale operatører i de store byer, som varetager forsendelser på over 50 g. Endelig er markederne for kurertjenester og postpakker liberaliserede, og her konkurrerer nationale og internationale operatører med hinanden ⁽⁶⁾.

2.2. Støttemodtageren

(16) Ved den franske lov nr. 90-568 af 2. juli 1990 om opbygningen af den offentlige post- og telekommunikation (i det følgende benævnt »1990-loven«) blev det tidligere generaldirektorat for telekommunikation opdelt i to offentligretlige juridiske personer, nemlig La Poste og France Télécom.

(17) La Poste har siden den 1. januar 1991 været en selvstændig offentligretlig virksomhed. I henhold til en planlægningsaftale med staten udøver La Poste virksomhed inden for postbefordring, kurertjenester, finansielle tjenester og generelle forbrugerydelser.

(*) Fortrolige oplysninger.

⁽³⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14. Direktivet er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 5.7.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (KOM(2006)594 af 18. oktober 2006).

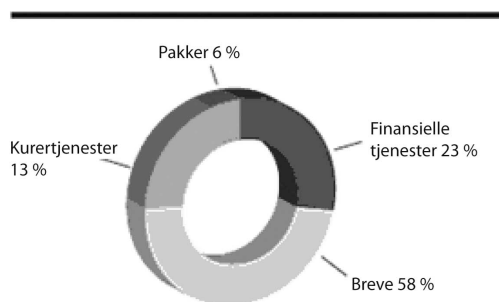
⁽⁶⁾ Undersøgelsen, »The Impact on Universal Service of the Full Market Accomplishment of the Postal Internal Market in 2009 — Annexes — Mai 2006«, der blev gennemført for Kommissionen.

- (18) La Poste og virksomhedens datterselskaber udgør tilsammen en offentlig koncern, som på de betingelser, der er fastlagt i reglerne for hvert af deres aktivitetsområder, udfører opgaver af almindelig økonomisk interesse og udøver konkurrenceudsatte aktiviteter.
- (19) I henhold til direktiv 97/67/EF blev La Poste ved lov nr. 99-533 af 25. juni 1999 om retningslinjerne for planlægning og bæredygtig udvikling udpeget som den befor-

dringspligtige virksomhed i Frankrig. Den varetager i såvel de indenlandske som de udenlandske forbindelser public service-opgaverne vedrørende postforsendelser, herunder befordringspligten, og især transport og omdeling af pressemateriale, som henhører under den særlige ordning, der er fastsat i reglerne for elektronisk post og kommunikation. Den varetager også alle andre tjenester vedrørende indsamling, sortering, transport og omdeling af postforsendelser, herunder alle former for breve og pakker. Den udøver sine finansielle aktiviteter på betingelserne i artikel L. 518-25 i lov om penge- og finansforhold.

- (20) La Postes omsætning er fordelt således (kilde: La Poste-koncernens aktivitetsrapport for 2005):

FORDELING AF OMSÆTNING EFTER SEKTOR



	2004	2005
BREVE	10 873	11 242
KURERTJENESTER	2 387	2 534
PAKKER	1 097	1 155
FINANSIELLE TJENESTER	4 292	4 366

- (21) La Postes kunder er dels erhvervslivet, der tegner sig for 90 % af dens aktiviteter inden for brevforsendelser, pakker og kurertjenester, dels privatkunder, der tegner sig de resterende 10 % af omsætningen på disse områder. Hvad de finansielle tjenester angår, er det omvendte tilfældet, idet privatkunderne tegner sig for 95 % af nettobankprovenuet.

- (22) La Postes personale tilhører to forskellige kategorier:

i) tjenestemændene, som er offentligt ansatte. Selv om La Poste blev en juridisk person ved 1990-loven, skete der ikke nogen ændring i de ansattes status, idet regeringen havde forpligtet sig til at lade dem beholde deres status som tjenestemænd

ii) de overenskomstansatte.

- (23) La Postes personale er fordelt således (kilde: La Poste-koncernens finansrapport for 2005):

(udtrykt fuldtidsansatte pr. år)	31.12.2005	31.12.2004
Tjenestemænd	180 558	190 261
Overenskomstansatte	122 847	119 025
I ALT	303 405	309 286

- (24) Siden 1990 er La Poste gradvis holdt op med at ansætte tjenestemænd og har fortrinsvis ansat personale på overenskomstvilkår. La Poste er lidt efter lidt begyndt at ændre sine ansattes status i det omfang, det er muligt af hensyn til den godkendte tjenestemandstatus og de lovbestemte krav, ved at erstatte de tjenestemænd, der går på pension, med overenskomstansatte. I de kommende år vil et stor antal tjenestemænd gå på pension, og La Poste agter at fortsætte sin praksis med at erstatte dem med overenskomstansatte.

2.3. Støtteforanstaltningerne

2.3.1. Beskrivelse af finansieringen af pensionerne til tjenestemandansatte i La Poste inden lov af december 2006

Pensionsordningen for statstjenestemænd

- (25) Pensionsordningen for statstjenestemænd er reguleret ved loven om civile og militære pensioner.
- (26) Ifølge revisionsretten ⁽⁷⁾ omfatter denne ordning et lønmodtagerbidrag til pensionen (7,85 %) og et arbejdsgiverbidrag, som skal betales af de offentlige virksomheder, der beskæftiger udstationerede tjenestemænd (33 %). Til gengæld findes der retligt set ikke noget »arbejdsgiverbidrag« for tjenestemænd, som er ansat af staten. Ved at sammenholde statens pensionsudgifter (efter modregning af indtægterne af lønmodtagerbidraget) med det beløb, der udbetales i lønninger, er det dog muligt at beregne et »arbejdsgiverbidrag«, der ofte betegnes som implicit ⁽⁸⁾. Ifølge skøn udarbejdet af det franske økonomi-, finans- og industriministerium androg statens implicitte arbejdsgiverbidrag i 2003 51,9 %, hvoraf 44,7 % blev betalt til civilt personale og 91,8 % til militært personale, dvs. en sats, som for de civile tjenestemænd var tre gange højere end den sats, der i henhold til lovgivningen og de kollektive overenskomster gælder for den private sektor ⁽⁹⁾.

Grundpensionsordningen for tjenestemandansatte i La Poste

- (27) De tjenestemandansatte i La Poste, er statstjenestemænd. I henhold til artikel 20 i lov nr. 83-634 af 13. juli 1983 om tjenestemændenes rettigheder og pligter er de derfor omfattet af den pensionsordning for civile og militære statstjenestemænd, der er fastsat i loven om civile og militære pensioner. De tjenestemandansatte i La Poste, har ingen særlige pensionsfordele i forhold til andre statstjenestemænd. La Poste deltager heller ikke i nogen særlig virksomheds- eller brancheordning i modsætning til andre offentlige virksomheder.
- (28) I henhold til artikel 30 i 1990-loven ⁽¹⁰⁾ er staten retligt set garant for de ansattes status som tjenestemænd i La Poste og ansvarlig for udbetalingen af deres pensioner. Tjenestemandspensionerne, herunder pensioner til tjenestemandansatte i La Poste ⁽¹¹⁾, fastsættes årligt i finansloven.
- (29) La Poste træffer ingen beslutninger om pensionsordningen for sine tjenestemandansatte og har ingen indflydelse på bidragenes eller pensionernes størrelse.
- (30) I henhold til artikel 30 i 1990-loven skal La Poste sikre den finansielle ligevægt i socialsikringsordningen for de statstjenestemænd, den beskæftiger. Ifølge samme artikel skal La Poste fuldt ud finansiere de pensioner, som staten udbetaler til sine tjenestemænd, ved at refundere staten de udbetalte beløb (efter fradrag af de bidrag, som de erhvervsaktive tjenestemænd har betalt):

⁽⁷⁾ Revisionsrettens rapport, »Les pensions des fonctionnaires civils de l'État«, april 2003.

⁽⁸⁾ Ifølge revisionsretten er denne implicitte sats desuden ufuldstændig, fordi den ikke tager ordningens administrationsomkostninger i betragtning.

⁽⁹⁾ »Arbejdsgiverbidraget« inden for den private sektor var i 2003 på 15,60 % for ledende medarbejdere og 15,46 % for andre medarbejdere.

⁽¹⁰⁾ I artikel 30 i 1990-loven er der fastsat følgende: »Udbetalingen af pensioner til tjenestemænd i La Poste [...] i henhold til loven om civile og militære pensioner varetages af staten.«

⁽¹¹⁾ Ved »tjenestemandansatte i La Poste« forstås de statstjenestemænd, som enten arbejder i La Poste eller er gået på pension efter at have arbejdet i La Poste eller ved postvæsenet.

»Til gengæld skal [La Poste (...)] betale staten:

- a) det beløb, der er trukket fra den ansattes løn, og som er fastsat i artikel L. 61 i loven om civile og militære pensioner
- b) et ekstra bidrag, som betyder, at La Poste fuldt ud finansierer de pensioner, som den har udbetalt eller skal udbetale til sine pensionerede tjenestemænd.«
- (31) Denne finansiering afviger fra de almindelige regler. La Postes »arbejdsgiverbidrag« indgår nemlig i en bidragsdefineret ordning, fordi det tager sigte på at dække det pensionsbeløb, som staten udbetaler årligt, men ikke er knyttet til antallet af aktive bidragydende tjenestemænd ved La Poste. Til forskel fra en privat arbejdsgiver med en løbende finansieret ordning betaler La Poste intet frigørende bidrag, men har ved 1990-loven fået pålagt at sikre finansiel ligevægt i pensionsordningen for sine tjenestemænd.
- (32) Ved planlægningsaftalen (»contrat d'objectif et de progrès«) mellem staten og La Poste for perioden 1998-2001, som blev forlænget til regnskabsårene 2002 og 2003, og dernæst aftalen (»contrat de performances et de convergences«) for perioden 2003-2007 blev denne refusion fastlåst i faste 1997-priser (målt i euro) — (i det følgende benævnt »1998-loftet«). Den del af pensionerne, som staten udbetaler, men som ikke er omfattet af hverken La Postes »arbejdsgiverbidrag« eller tjenestemændenes pensionsbidrag, påhviler staten.
- (33) I nedenstående tabel angives (i mio. EUR) de bidrag, som La Poste har betalt til staten siden 1998 (i faste priser, målt i euro), og de beløb, som staten har udbetalt i pensioner til La Postes tjenestemandsansatte.

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	Nutidsværdi pr. 30.6.2006
Diskonterings­sats	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Udbetalte pensioner ⁽¹⁾	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Bidrag fra La Poste (»arbejdsgiverbidrag«)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Pensionsbidrag (fra tjenestemændene)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹⁾ Budgettal.

- (34) Det samlede beløb, som staten udbetalte i pension fra 1998 til 2005, androg således ifølge Frankrig ca. [...] pr. 30. juni 2006.
- (35) Hvis ikke reformen gennemføres, vil La Postes forpligtelse til at sikre finansiel ligevægt i ordningen betyde, at den skal opføre en forpligtelse over for staten som en ikke-balanceført post, der ved overgangen til IFRS-standarden (*International Financial Reporting Standard*) bogføres som en henlægelse. Denne overgang skal ske senest i 2007. Da La Poste tager imod indlån fra offentligheden, men ikke er børsnoteret, er det blevet besluttet, at den skal anvende IFRS-standarden fra offentliggørelsen af sine halvårsregnskaber for 2007.
- (36) Forpligtelserne i forbindelse med de rettigheder, som tjenestemændene havde erhvervet pr. 31. december 2005, er hos La Poste angivet som ikke-balanceførte poster på 76 mia. EUR (hvoraf de 34 milliarder vedrører de rettigheder, der er erhvervet af de erhvervsaktive tjenestemænd). Frankrig anslår, at [...] mia. EUR svarer til rettigheder, der blev erhvervet inden oprettelsen af La Poste, dvs. på et tidspunkt, hvor La Postes hovedaktiviteter endnu ikke var åbnet for konkurrence.

- (37) Den gradvise nedgang i nyansættelsen af tjenestemænd siden 1990⁽¹²⁾ og den længere forventede levetid betyder automatisk, at La Poste siden 1990 har måttet udbetale stadig større pensionsbeløb⁽¹³⁾ i forbindelse med lønningerne til de tjenestemænd, der fortsat arbejder for La Poste.

Tillægspensionsordningen for tjenestemandsansatte i La Poste

- (38) Ved artikel 76 i lov nr. 2003-775 af 21. august 2003 om en pensionsreform blev der indført en obligatorisk offentlig tillægspension, RAFP (Retraite Additionnelle de la Fonction Publique), som skulle gælde fra den 1. januar 2005. Der er tale om en løbende finansieret og pointbaseret pensionsordning, der gør det muligt at erhverve pensionsrettigheder. Ordningen forvaltes af et offentligt administrativt organ under statens tilsyn, der betegnes »det offentlige tillægspensionsinstitut« (établissement de retraite additionnelle de la fonction publique).
- (39) La Poste betaler bidrag til RAFP for sine tjenestemænd og indbetaler hver måned sine arbejdsgiverbidrag og tjenestemændenes bidrag, der fradrages direkte i deres løn, til det offentlige tillægspensionsinstitut. Det »arbejdsgiverbidrag«, som La Poste betaler til RAFP, har frigørende virkning.

Førtidspensionsordning for tjenestemandsansatte i La Poste

- (40) I lighed med andre statstjenestemænd kan La Postes tjenestemandsansatte medarbejdere være omfattet af førtidspensionsordninger: gradvis indstilling og ophør af arbejdsaktiviteterne.
- (41) La Poste afholder samtlige omkostninger ved disse førtidspensionsordninger for sine tjenestemænd. Der er foretaget en henlæggelse i regnskaberne for de tjenestemænd, der har tilsluttet sig en førtidspensionsordning.

2.3.2. Reformen og den sats, der skal sikre lige konkurrencevilkår

Reformens retsgrundlag

- (42) Det nationale retsgrundlag for reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste etableres ved ændring af artikel 30 i 1990-loven og de særregler for La Poste, som blev godkendt ved dekret nr. 90-1214 af 29. december 1990. Artikel 46 i disse særregler indeholder navnlig betingelserne for La Postes refusion til staten af de pensionsudgifter, virksomheden skal afholde i henhold til 1990-loven.
- (43) Den retlige gennemførelse af reformen forudsætter foruden ændringen af ovennævnte to bestemmelser, at der indføres betingelser for fastlæggelse og udbetaling af det frigørende »arbejdsgiverbidrag«, som pålægges La Poste i stedet for refusionen af pensionsudgifterne til staten.

⁽¹²⁾ Nyansættelser ved La Poste siden 1990:

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Nyan-satte tjenestemænd	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Nyan-satte uden tjenestemandsstatus	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹³⁾ På trods af loftet i faste priser (målt i euro) siden 1998.

- (44) Det udkast til lovbestemmelserne, som Kommissionen fik tilsendt som bilag til Frankrigs bemærkninger til beslutningen om indledning af proceduren, blev vedtaget uændret af parlamentet og er i dag artikel 150 i loven om ændring af finansloven for 2006 ⁽¹⁴⁾.
- (45) Disse bestemmelser indebærer på nuværende tidspunkt, at La Postes »arbejdsgiverbidrag« får frigørende virkning.
- (46) I artikel 150 i loven om ændring af finansloven for 2006 er det også fastsat, at der skal anvendes en sats, som sikrer lige konkurrencevilkår (»TEC«), og at betingelserne for beregning og udbetaling af »arbejdsgiverbidraget« skal fastlægges ved et dekret. Dette dekret blev offentliggjort den 2. januar 2007 ⁽¹⁵⁾. Artikel 150 ændrer i øvrigt finansstrømmene, idet bidraget for fremtiden går via det offentlige nationale organ for finansiering af pensionerne inden for La Poste ⁽¹⁶⁾ og ikke længere udbetales direkte til staten.

Tankegangen bag reformen

- (47) Ifølge Frankrig er det tanken med den anmeldte reform at erstatte La Postes nuværende bidrag med et bidrag, som bringer La Postes pensionsudgifter på linje med konkurrenternes, og som har frigørende virkning.
- (48) Med reformen skal La Poste fra 2006 betale et »arbejdsgiverbidrag« med frigørende virkning baseret på en TEC. Det beregnes, således at La Poste og andre virksomheder inden for transport- og banksektoren, der er omfattet af de almindelige socialsikringsregler, kommer til at afholde de samme socialsikrings- og skatteudgifter. Frankrig havde oprindelig planer om kun at anvende denne beregning i forbindelse med de risici, der er fælles for arbejdstagere i private virksomheder og statstjenestemænd ⁽¹⁷⁾.
- (49) Da der er forskel i beregningsgrundlaget og taksterne i forbindelse med bidraget for statstjenestemænd og privatretligt ansatte, og bidragene kan variere var den ene erhvervssektor til den anden, er udligningsmetoden baseret på en rekonstruktion.
- (50) Som anført i beslutningen om indledning af proceduren, indledes beregningen med en rekonstruktion af, hvad lønomkostningerne ville være for en konkurrent, hvis ansatte er omfattet af de almindelige socialsikringsregler (herunder pensioner), såfremt de havde samme nettoløn som tjenestemandsansatte i La Poste, den samme beskæftigelsesstruktur og de samme aktivitetsområder.

⁽¹⁴⁾ Lov nr. 2006-1771 af 30. december 2006 om ændring af finansloven for 2006.

⁽¹⁵⁾ Dekret nr. 2007-3 af 1. januar 2007 om betingelserne for fastlæggelse og udbetaling af det frigørende arbejdsgiverbidrag for de tjenestemandsansatte i La Poste.

⁽¹⁶⁾ Dette organ blev oprettet ved dekret nr. 2006-1625 af 19. december 2006.

⁽¹⁷⁾ Ifølge de franske myndigheder omfattede de fælles risici (bl.a. alderdom, familie, sygdom, barsel, arbejdsulykker, faglig uddannelse) de risici, der var omfattet af alle de obligatoriske socialsikringsbidrag og skatter (bl.a. i henhold til overenskomster), som opkræves inden for henholdsvis postsektoren og banksektoren (sammenligningen omfatter bankernes ekstra pensionsbidrag på 4 % af lønsummen). De gældende bidrag til dækning af arbejdsløshedsrisikoen og forsikring mod manglende lønudbetaling i tilfælde af konkurs eller likvidation (AGS — Association pour la Gestion du régime de garantie des créances des Salariés) var ikke medregnet. Sammenligningen omfattede heller ikke det særlige solidaritetsbidrag til arbejdsløse, der blev indført ved lov nr. 82-939 af 4. november 1982, og som kun blev betalt af de tjenestemandsansatte. La Poste udbetaler også selv kontante ydelser i tilfælde af fravær på grund af sygdom, barsel og adoption for sine tjenestemænd, mens konkurrenterne betaler bidrag til sådanne ydelser. La Postes kontante ydelser i denne forbindelse udgør over [...] % af de indeksbaserede bruttolønninger, hvilket svarer til forskellen mellem bidragssatserne for privatretligt ansatte og statstjenestemænd. De blev ikke medregnet i den oprindeligt anmeldte TEC i modsætning til konkurrenternes bidrag.

- (51) Det frigørende bidrag, som La Poste skal betale til staten efter reformen, svarer til forskellen mellem de således rekonstruerede lønomkostninger og de reelle lønomkostninger for tjenestemænd (uden pensioner). Det bidrag, der beregnes på denne måde, vil erstatte La Postes bidrag i henhold til artikel 30 i 1990-loven. Det indbetales af La Poste til et offentligt administrativt organ.
- (52) Bidraget, som beregnes på grundlag af de indeksbaserede bruttolønninger ⁽¹⁸⁾ for tjenestemandssatte i La Poste, er afgørende for den sats for La Postes bidrag, der skal sikre lige konkurrencevilkår, og som betegnes »TEC«. Bidraget beregnes årligt, for at der kan tages hensyn til den reelle lønudvikling for tjenestemandssatte i La Poste og de ændringer, der vil ske i de obligatoriske socialsikringsbidrag og skatter, som henhører under de almindelige socialsikringsregler.
- (53) Metoden til beregning af La Postes frigørende bidrag er således baseret på en udligning af de lønrelaterede obligatoriske socialsikringsbidrag og skatter mellem La Poste og de øvrige virksomheder inden for transport- og banksektoren, der er omfattet af de almindelige socialsikringsregler. Metoden sikrer derfor ikke en udligning af de samlede lønomkostninger (lønninger og bidrag).
- (54) Den nye metode til beregning af La Postes bidrag påvirker ikke de enkelte tjenestemænds situation, hvad enten det drejer sig om deres pensionsrettigheder, deres bidrag eller deres status.

Sondringen mellem La Postes aktivitetsområder i forbindelse med reformen

- (55) Da La Poste driver virksomhed inden for to sektorer, nemlig post- og banksektoren, hvor »arbejdsgiverbidragene« efter de almindelige socialsikringsregler er forskellige, beregnes der i praksis to TEC:
- den ene gælder for den kategori af tjenestemænd, der arbejder i sektoren for breve og pakker, og beregnes på grundlag af transportvirksomhedernes bidrag, idet postaktiviteterne henhører under transportsektoren; på grundlag af tallene for 2005 anslås den TEC, der gælder for postsektoren i begyndelsen til 36,5 % af den indeksbaserede bruttolønsum for denne kategori
 - den anden gælder for den kategori af tjenestemænd, der er udstationeret ved La Banque Postale eller arbejder i ressourceafdelingen ⁽¹⁹⁾, og den beregnes på grundlag af bankernes bidrag; på grundlag af tallene for 2005 anslås den TEC, der gælder for banksektoren i begyndelsen til 40,9 % af den indeksbaserede bruttolønsum for denne kategori.
- (56) Der kan årligt beregnes en samlet TEC som det vejede gennemsnit mellem de to satser, og vægtingen sker på grundlag af den indeksbaserede bruttolønsum for hver af de to kategorier. På grundlag af tallene for 2005 anslås den samlede TEC i begyndelsen til 37,2 % af La Postes indeksbaserede bruttolønsum.

⁽¹⁸⁾ Den indeksbaserede bruttoløn er det vigtigste element i tjenestemændenes aflønning og afhænger af deres indeks og anciennitet. Tjenestemandslønningernes sammensætning er fastsat i artikel 20 i lov nr. 83-634 af 13. juli 1983 om tjenestemændenes rettigheder og pligter.

⁽¹⁹⁾ Denne afdeling, der ikke er nogen juridisk person, administrerer alle de menneskelige og materielle ressourcer i forbindelse med de ydelser, der er aftalt mellem La Poste et La Banque Postale (f.eks. på hvilke betingelser La Banque Postale kan anvende La Postes personale til sin kommercielle virksomhed).

Overgangsperiode

- (57) Den TEC, der er defineret ovenfor, vil blive anvendt gradvis i en overgangsperiode på fire år. I 2006 vil La Postes bidrag med frigørende virkning blive fastsat således, at der opnås et bidrag i euro svarende til det nuværende (for øjeblikket anslået til ca. [...] % af den indeksbaserede bruttolønsum). For årene 2007 til 2009 vil bidragssatsen blive fastsat ved at forhøje TEC med et midlertidigt tillæg på [...] % af den indeksbaserede bruttolønsum i 2007, [...] % i 2008, og [...] % i 2009. Dette tillæg afskaffes fra 2010.
- (58) Den samlede TEC ⁽²⁰⁾, der anvendes i overgangsperioden, skulle herved udvikle sig således (skøn på grundlag af tal for 2005):

	2006	2007	2008	2009	2010
Bidragssats	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Ekstraordinært engangsbidrag

- (59) Den 29. december 2006 indbetalte La Poste et ekstraordinært engangsbidrag på 2 mia. EUR ⁽²¹⁾ til det offentlige nationale organ for finansiering af pensionerne inden for La Poste. Bidraget blev betalt på en gang i 2006.
- (60) Det blev vedtaget under forhandlinger mellem staten og La Poste, at der skulle betales et sådant bidrag, og hvor stort det skulle være. Beløbet blev fastsat ved en afvejning af statens umiddelbare budgetbehov og La Postes finansielle ydeevne [...]
- (61) La Postes forskellige koncernselskaber bidrager til det ekstraordinære engangsbidrag i forhold til lønsummen for de statstjenestemænd, der arbejder direkte for dem, i overensstemmelse med nedenstående tabel:

	Bruttolønsummen for tjenestemændene (i mio. EUR) 2004	Ekstraordinært engangsbidrag
Moderselskabet	[...]	[...]
La Banque Postale	[...]	[...] ⁽¹⁾
Sofipost	[...]	[...]
Geopost	[...]	[...]
I alt	[...]	[...]

⁽¹⁾ Kommissionen behandler ikke i denne sag spørgsmålet om fordeling af udgifterne inden for La Poste-koncernen, især når det gælder La Banque Postale. Der vil blive truffet beslutning herom senere.

Tilslutning af pensionsordningen for tjenestemandsansatte i La Poste til de almindelige ordninger

- (62) Ifølge Frankrig har staten mulighed for at tilslutte pensionsordningen for tjenestemænd ved La Poste til de almindelige ordninger. Hidtil har der dog ikke været ført forhandlinger med de almindelige pensionsordninger, men Frankrig agter at indlede sådanne forhandlinger snarest muligt.

⁽²⁰⁾ Det skal bemærkes, at den sats, der gælder for »bankkategorien«, ikke vil falde, når den først har nået TEC for banksektoren (anslået til [...] % på grundlag af tallene for 2005).

⁽²¹⁾ Jf. artikel 150 i loven om ændring af finansloven for 2006.

3. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN

- (63) På grundlag af den indledende undersøgelse konstaterede Kommissionen for det første, at den anmeldte reform fritager La Poste for udgifter, som virksomheden skulle have afholdt i henhold til 1990-loven. Kommissionen stillede spørgsmålstegn ved, om La Postes udgifter, der reduceres i det foreliggende tilfælde, som helhed svarede til en »unormal« byrde, som omhandlet i Fællesskabets retspraksis. I *Combus*-dommen ⁽²²⁾, betragter De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans tilsyneladende »unormale« byrder som byrder, der skyldes de ansattes særlige status i en virksomhed, der som følge af en reform befinder sig i samme situation som sine konkurrenter, når det gælder personaleadministration ⁽²³⁾. I den foreliggende sag har Frankrig dog ikke vedtaget nogen lovbestemmelser om afskaffelse eller ændring af den særlige ansættelsesordning for tjenestemænd ved La Poste og den måde, hvorpå de erhverver deres pensionsrettigheder.
- (64) Desuden hævdede Frankrig, at formålet med reformen var gradvis at bringe La Postes pensionsudgifter til sine tjenestemandsansatte på linje med konkurrenternes. Kommissionen betvivlede, at der reelt ville være lige konkurrencevilkår efter reformen.
- (65) Endelig hævdede Frankrig, at La Poste ikke tidligere havde nydt godt af andre støtteforanstaltninger, der tog sigte på at neutralisere virkningerne af de ekstraudgifter, som La Postes ad hoc-ordning for finansiering af tjenestemandspensioner medfører. Siden 1998 har La Poste dog ikke refunderet staten samtlige udgifter til tjenestemandspensioner, hvilket er i strid med forpligtelsen i 1990-lovens artikel 30.
- (66) Ud fra ovenstående betragtninger kunne Kommissionen ikke på dette stadium udelukke, at foranstaltningerne gav La Poste en økonomisk fordel og omfattede statsstøtteelementer.
- (67) Kommissionen stillede spørgsmålstegn ved, om de pågældende foranstaltninger kunne erklæres forenelige med fællesmarkedet i henhold til undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis de skulle betragtes som statsstøtte.
- (68) Kommissionen har tidligere godkendt statsstøtteforanstaltninger, hvorved en sektor er blevet fritaget for pensionsforpligtelser, der var specifikke for den pågældende sektor, mere vidtgående end forpligtelserne i den almindelige pensionsordning og fastsat i en monopolperiode ⁽²⁴⁾. Foranstaltningerne i den foreliggende beslutning tager sigte på gradvis at bringe La Postes pensionsudgifter til sine tjenestemandsansatte på linje med konkurrenternes. Kommissionen kunne dog ikke på dette stadium konkludere, at La Poste reelt befandt sig i samme situation som konkurrenterne, hvilket ville have gjort det muligt at påvise, at støtten var nødvendig for, at fordelene ved det liberaliserede marked for posttjenester kunne udnyttes fuldt ud.
- (69) Frankrig har ikke påberåbt sig traktatens artikel 86, stk. 2, under proceduren.

⁽²²⁾ Dom af 16. marts 2004 i sag T-157/01, *Danske Busvognmænd mod Kommissionen*, Sml. 2004 II, s. 917.

⁽²³⁾ *Combus*, der af staten har fået overdraget den kollektive bustransport i Danmark, beskæftigede tjenestemænd, som bevarede deres ansættelsesforhold til staten med pligt til at lade sig udlåne til *Combus* som led i en ny udlånsordning. Da tjenestemændene arbejdede for *Combus*, var selskabet forpligtet til at refundere staten de lønninger og pensioner, som den udbetalte. I september 1998 indgik staten en aftale med virksomheden om betingelserne for, at *Combus'* ansatte kunne skifte status fra tjenestemænd til overenskomstansatte. Aftalen gik hovedsagelig ud på, at tjenestemændene fik valget mellem at overgå til overenskomstansættelse i *Combus* fra 1. april 1999 eller vende tilbage til anden passende ansættelse i DSB. Tjenestemændene havde som kompensation for at fraskrive sig deres tjenestemandsmændsrettigheder ved overgang til overenskomstansættelse i *Combus* forlangt et engangsvederlag, der blev vurderet til i alt 100 mio. DKR. Dette beløb blev udbetalt til de pågældende tjenestemænd i 1998.

⁽²⁴⁾ Kommissionens beslutning 2005/145/EF af 16. december 2003 om Frankrigs statsstøtte til EDF samt til elektricitets- og gassektoren (EUT L 49 af 22.2.2005, s. 9).

4. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (70) To interesserede parter har fremsat bemærkninger som led i proceduren: [...].
- (71) [...].
- (72) De foranstaltninger, der er omhandlet i beslutningen om at indlede proceduren, rejser ifølge de interesserede parter det grundlæggende spørgsmål, om ansættelse af tjenestemænd skal betragtes som en »unormal« byrde, der kan lettes, uden at der herved bliver tale om statsstøtte.
- (73) For det første fremfører [...], at *Combus*-dommen ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde. En række elementer adskiller La Poste-sagen fra *Combus*-sagen. Den planlagte reform vil således ikke afskære La Poste fra at ansætte tjenestemænd. At der ikke var tale om støtte i *Combus*-sagen, skyldes først og fremmest, at udgifterne var blevet afholdt af *Combus'* personale. Endelig er konkurrence-situationen helt anderledes, idet La Poste har enerettigheder.
- (74) For det andet forudsætter vurderingen af, om udgifterne til ansættelse af tjenestemænd er en »unormal« byrde, at samtlige fordele⁽²⁵⁾ og ulemper, der er forbundet hermed, tages i betragtning.
- (75) For det tredje er de pågældende foranstaltninger ikke forenelige med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), fordi de ikke fremmer konkurrencen.
- (76) De strenge betingelser i forbindelse med pensionsreformen inden for EDF/GDF, der er beskrevet i beslutning 2005/145/EF, vil ikke blive overholdt, dels fordi reformen vil begrænse konkurrenternes muligheder for at udbygge deres stilling på de markeder, hvor La Poste opererer, i stedet for at fjerne adgangsbarriererne, dels fordi den ikke opfylder proportionalitetsbetingelserne, da Frankrig ikke har bevist, at de pågældende foranstaltninger er de mindst konkurrenceskadelige.
- (77) Reformen er heller ikke retfærdig, fordi den ikke medtager arbejdsløshedsrisici i listen over de fælles risici, ikke tager hensyn til konkurrencefordelene for en virksomhed, som har enerettigheder, indfører en subjektiv fordelingsnøgle, som favoriserer La Poste, og ikke medregner de støtteforanstaltninger, der tidligere er truffet til fordel for La Poste⁽²⁶⁾.
- (78) Der blev ikke fremsendt andre bemærkninger inden for den frist, som er fastsat i beslutningen om indledning af proceduren. Kommissionen har ikke forlænget denne frist, da der ikke var tale om behørigt begrundede tilfælde, som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽²⁷⁾.

5. FRANKRIGS KOMMENTARER

- (79) Frankrig fremsatte sine kommentarer den 14. december 2006. Der blev fremsendt yderligere oplysninger den 27. april og den 8. juni 2007 som svar på en række spørgsmål, som Kommissionen havde stillet.

⁽²⁵⁾ Blandt fordelene for La Poste nævnes i bemærkningerne, at La Poste ikke bidrager til tjenestemændenes arbejdsløshedsforsikring, at tjenestemændenes bruttolønninger er lavere end lønningerne for ansatte i den private sektor, at La Postes tjenestemandsansatte personale er stabilt i vækstperioder og kan førtidspensioneres eller omstilles i perioder med afmatning, at tjenestemændenes pensionsvilkår er bedre, og at La Poste har enerettigheder.

⁽²⁶⁾ Dette ville ifølge *Deggendorf*-dommen (Førsteinstansrettens dom af 13. september 1995 i sag T-244/93 og T-486/93, *Telttilwerke Deggendorf*, Sml. 1995 II, s. 2265) bevirke, at der ikke kan godkendes ny støtte, så længe La Poste ikke har tilbagebetalt den ulovlige støtte, den tidligere har modtaget.

⁽²⁷⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

- (80) Frankrig mener at have bevist, at den planlagte reform ikke indebærer statsstøtteelementer. Den nuværende finansiering af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste, som fastsat ved lov af 2. juli 1990, ville medføre urimeligt store udgifter for La Poste, som derved ville blive betydeligt dårligere stillet i konkurrencen. Den planlagte reform tager blot sigte på at fjerne de konkurrencemæssige ulemper, som den nuværende ordning medfører, ved at tilpasse La Postes finansieringsvilkår i forbindelse med udgifterne til tjenestemandspensionerne efter de vilkår, der gælder for private virksomheder inden for de sektorer, hvor La Poste udøver sine aktiviteter. Afskaffelsen af disse unormale byrder, som staten har pålagt La Poste, giver ikke virksomheden nogen konkurrencemæssig fordel.
- (81) De pensionsudgifter, som La Poste skal betale i henhold til 1990-loven, indgår ikke i virksomhedens normale omkostninger. At der ved lov er indført en særlig ordning for en virksomhed, betyder ikke, at denne ordning er normal. Vurderingen af, om en omkostning er »normal« i henhold til Fællesskabets statsstøtteregler, er nemlig fuldstændig adskilt fra dens retsgrundlag. Frankrig henviser til sine argumenter i anmeldelsen og fremfører, at de ekstraordinære forpligtelser, der er indført ved 1990-loven, ikke falder ind under en virksomheds »normale omkostninger«, jf. punkt 63 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽²⁸⁾ (»de forpligtelser, en virksomhed selv har til at betale fratrædelsesgodtgørelse og/eller førtidspension i henhold til lovgivningen på arbejdsmarkedsområdet eller kollektive overenskomster med fag foreningerne«).
- (82) Frankrig bestrider Kommissionens meget restriktive fortolkning af *Combus*-dommens rækkevidde. Ifølge EF-Domstolens og Førsteinstansrettens faste retspraksis gælder statsstøttebegrebet nemlig kun for statsindgreb, som på forskellig måde reducerer en virksomheds normale omkostninger, og som dermed vil kunne fordreje konkurrencen, fordi de giver den pågældende virksomhed en fordel. Dette princip ligger til grund for Kommissionens beslutningspraksis og EF-domstolens restpraksis, som går ud på, at afskaffelse af en strukturbetinget ulempe, som staten er årsag til, ikke er en fordel, der kan betragtes som støtte, fordi formålet er at fritage virksomheden for en unormal byrde og således skabe lige konkurrencevilkår. Frankrig hævder, at dette princip er afledt direkte af statsstøttebegrebet, som fastsat af Domstolen. Det er blevet anerkendt og anvendt ikke blot i *Combus*-dommen, men også i andre sager, der er nævnt i anmeldelsen, såsom *Sabena/Swissair* og *Enirisorse* ⁽²⁹⁾.
- (83) Kommissionens indvendinger med hensyn til de forskellige omstændigheder i *Combus*-dommen bør afvises. For det første vil det forhold, at den omhandlede foranstaltning i *Combus*-sagen bestod i, at staten ydede tjenestemændene en kompensation for deres ændrede status, ikke nødvendigvis indebære, at afskaffelse af en unormal byrde for La Poste i forbindelse med finansiering af tjenestemandspensionerne skal ledsages af en ændring af disse tjenestemænds status eller af en kompensation til disse. Ifølge Retten var spørgsmålet, i) om *Combus* led under en strukturbetinget ulempe i forhold til konkurrenterne (der skyldtes »den gunstige og bekvemmelige ordning, som gjaldt for de tjenestemandsansatte«), og ii) om statens indgreb gav *Combus* mulighed for at slippe af med denne konkurrencemæssige ulempe (i denne sag ved ændring af de ansattes status ledsaget af en kompensation fra statens side). For det andet mener Frankrig, at La Poste siden 1990 har foretaget en gradvis udskiftning af de tjenestemandsansatte med overenskomstansatte inden for de grænser, der er fastsat i 1990-loven, idet den har erstattet de tjenestemænd, der er gået på pension, med overenskomstansatte og gradvis er holdt op med at ansætte tjenestemænd. Denne omstændighed gør sig således også gældende i den foreliggende sag. Desuden blev 1990-loven ændret i maj 2005 for at ophæve begrænsningerne med hensyn til overenskomstansættelse. Den indeholder derfor nu det generelle princip, at der kan ansættes medarbejdere på overenskomstvilkår, idet den indeholder følgende bestemmelse: »La Poste kan ansætte arbejdskraft i henhold til de kollektive overenskomster efter de retningslinjer, der er fastsat i planlægningsaftalen«.

⁽²⁸⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

⁽²⁹⁾ Domstolens dom af 23. marts 2006 i sag C-237/04, *Enirisorse mod Sotacarbo*, præmis 46-51.

- (84) Frankrig erindrer om, at La Poste ikke tidligere, specielt i forbindelse med sin oprettelse i 1990-1991, har modtaget støtte, der tog sigte på at neutralisere virkningerne af virksomhedens unormale strukturbetingede omkostninger og var forbundet med finansieringen af pensionerne til dens tjenestemænd.
- (85) Stabiliseringsmekanismen fra 1998 medfører kun en delvis reduktion af La Postes unormale omkostninger. Den har til formål at fastlåse de bruttobeløb, som La Poste udbetaler til staten for sine tjenestemænd, men påvirker ikke reduktionen af grundlaget for de aktive tjenestemænd, der betaler pensionsbidrag.
- (86) Stabiliseringsmekanismen ændrer heller ikke de urimeligt store omkostninger, som La Poste skal afholde i henhold til 1990-loven, fordi La Postes bidrag fortsat henhører under en bidragsdefineret ordning og ikke har frigørende virkning. Stabiliseringsmekanismen har derfor hverken ændret det princip, at pensionsforpligtelserne angives under La Postes ikke-balanceførte poster, eller beregningsmetoderne eller forpligtelsen til at afsætte midler dertil ved overgangen til IFRS, hvis mekanismen opretholdes.
- (87) Endelig anfører Frankrig, at La Poste, ud over befordringspligten, må afholde meromkostninger i forbindelse med tjenester af almindelig økonomisk interesse inden for transport og omdeling af pressemateriale samt planlægning og bæredygtig udvikling. Underkompensationen for disse to opgaver androg ca. [...] om året i perioden 2000-2005.
- (88) Hvad angår beregningen af meromkostningerne på grund af den særlige ordning, der gjaldt for La Poste for perioden 1998-2005, har La Poste foretaget en mere nøjagtig retropolation af TEC over perioden ⁽³⁰⁾:

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Arbejdsgiverbidraget inden stabiliseringen	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Arbejdsgiverbidraget efter stabiliseringen	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Simuleret TEC (ved retropolation)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- (89) Fastlåsningsen (i faste priser, målt i euro) af refusionen til staten i forbindelse med udgifterne til tjenestemandspensioner havde derfor blot været en delvis kompensation for en strukturbetinget ulempe, og havde ikke givet La Poste nogen fordel i forhold til konkurrenterne. Der var derfor ikke tale om støtte.
- (90) Frankrig afviser den tvivl med hensyn til de lige konkurrencevilkår, som Kommissionen havde givet udtryk for på tre punkter i sin beslutning om indledning af proceduren.
- (91) Udelukkelsen af arbejdsløshedsrisikoen fra beregningen af TEC begrundes fortrinsvis med, at der er tale om en risiko, som statstjenestemænd ikke er udsat for i kraft af deres status. Desuden ville det være ulogisk at pålægge La Poste at betale et arbejdsløshedsbidrag, da den ikke har den fleksibilitet i personaleadministrationen, der normalt er knyttet til dette bidrag. Som svar på et spørgsmål fra Kommissionen, har Frankrig især anført, at tjenestemænd ved La Poste ikke har nogen mulighed for

⁽³⁰⁾ Disse skøn indebærer metodologiske begrænsninger som følge af beregningens art.

automatisk at vende tilbage til administrationen, da dette forudsætter, at følgende tre betingelser er opfyldt: der foreligger en ansøgning fra den pågældende tjenestemand (frivillighedsprincippet), der er ledige stillinger i den pågældende administration, og der findes stillinger, som kræver tilsvarende kvalifikationer. På denne baggrund mener Frankrig, at de potentielle mobilitetsvirkninger er ubetydelige i betragtning af den mangel på fleksibilitet, der er knyttet til ansættelse af tjenestemænd.

- (92) Desuden understreger Frankrig, at ansættelse af tjenestemænd er dyrere for La Poste end ansættelse af medarbejdere på overenskomstvilkår⁽³¹⁾, uanset hvilket niveau man betragter, og selv om der er foretaget en justering for anciennitetsforskelle. Til trods for at arbejdsløshedsrisikoen ikke er medtaget, vil La Postes samlede lønomkostninger efter reformen være højere end konkurrenternes, så længe den har tjenstemandsansatte medarbejdere, og dette gælder uanset det bidrag, der skal sikre lige konkurrencevilkår, og uden at de betydelige meromkostninger, som den ufleksible tjenstemandsstatus indebærer, medregnes.
- (93) Frankrig mener, at der er udvist omhu med hensyn til definitionen af TEC, og understreger, at La Postes egen forsikring af ydelserne i tilfælde af fravær på grund af sygdom, barsel og adoption er dyrere end de bidrag til den almindelige ordning, som konkurrenterne betaler. Denne meromkostning er dog ikke taget i betragtning ved beregningen af TEC.
- (94) Som følge af en anmodning fra Kommissionen har Frankrig dog beregnet en TEC, der tager hensyn til samtlige risici, herunder de risici, der ikke er fælles, og de risici, som er omfattet af La Postes særlige forsikringsordning⁽³²⁾. Hvis man tænker sig, at AGS- og arbejdsløshedsbidraget og det særlige solidaritetsbidrag samt ydelser i tilfælde af fravær på grund af sygdom, barsel og adoption blev medregnet, ville det i 2006 påvirke TEC på følgende måde: den samlede ændrede TEC ville andrage [...] % i stedet for den anmeldte sats på 37,2 %. Den ændrede TEC ville være på [...] % for postsektoren (i stedet for den anmeldte på 36,9 %) og på [...] % for banksektoren (i stedet for den anmeldte på 39,9 %).

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Samlet TEC for La Poste	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
TEC for postsektoren	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
TEC for banksektoren	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hypotetisk, samlet TEC, som omfatter risici, der ikke er fælles, arbejdsløshedsrisikoen og kontante ydelser i tilfælde af fravær på grund af sygdom, barsel og adoption	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hypotetisk TEC for postsektoren, som omfatter risici, der ikke er fælles, arbejdsløshedsrisikoen og kontante ydelser i tilfælde af fravær på grund af sygdom, barsel og adoption	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hypotetisk TEC for banksektoren, som omfatter risici, der ikke er fælles, arbejdsløshedsrisikoen og kontante ydelser i tilfælde af fravær på grund af sygdom, barsel og adoption	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽³¹⁾ Navnlige på grund af de højere lønninger.

⁽³²⁾ Tallene for perioden 1998-2004 er udarbejdet ved retropolation på grundlag af tallene for 2005. Tjenestemændenes årlige lønsum, især de indeksbaserede bruttolønninger, er den, der er registreret for det år, hvor TEC er beregnet. Fordelingen efter aktivitet mellem ledende medarbejdere og de øvrige medarbejdere er beregnet i forhold til tjenestemændenes lønsum og de indeksbaserede lønninger. Bidragene er de bidrag, der gælder pr. 1. januar i det år, hvor TEC er beregnet. Kommissionen mener, at den anvendte metode er ensartet og præcis.

- (95) Frankrig har også beregnet nettonutidsværdierne af La Postes »arbejdsgiverbidrag« under følgende scenarier:

(i mia. EUR)	1990-loven	Offentlige virksomheder ⁽¹⁾	Anmeldt TEC	Ændret TEC ⁽²⁾
Nettonutidsværdi	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹⁾ Frankrig har beregnet nettonutidsværdien af de bidragssatser, der gælder for offentlige virksomheder, i henhold til pensionsordningen for statstjenestemænd.

⁽²⁾ Inklusive AGS- og arbejdsløshedsbidraget, det særlige solidaritetsbidrag og omkostningerne ved de ydelser, som La Poste selv har forsikret.

- (96) Ifølge Frankrig ville ændringen af TEC medføre, at de nettonutidsværdier, som La Poste skal betale, forhøjes med 2 mia. EUR. Frankrig fastslår, at dette beløb svarer til det ekstraordinære engangsbidrag, som La Poste betalte den 29. december 2006.
- (97) Frankrig konkluderer, at den anmeldte reform ikke indebærer statsstøtte, fordi La Poste ikke vil opnå nogen fordele derved i forhold til sine konkurrenter.
- (98) Som svar på Kommissionens spørgsmål og bemærkninger har Frankrig dog som led i en samlet aftale om denne reform erklæret sig indstillet på at opfylde følgende forpligtelser:
- i) TEC skal omfatte samtlige bidrag, herunder AGS- og arbejdsløshedsbidrag, det særlige solidaritetsbidrag og omkostningerne ved La Postes egne forsikringer
- ii) La Postes indbetalinger i henhold til loven og dens gennemførelsesdekret er i overensstemmelse med det, der er fastsat i den anmeldte reform, så længe den kapitaliserede sum af forskellene mellem de årlige bidrag ved anvendelsen af TEC, der omfatter risici, som ikke er fælles, og det anmeldte, faktisk betalte bidrag (den anmeldte TEC og alt for store bidrag for 2006-2009) udgør under 2 mia. EUR (svarende til det ekstraordinære engangsbidrag). Hvis dette kapitaliserede beløb overstiger 2 mia. EUR, skal La Postes bidrag i påkommende tilfælde forhøjes til det bidrag, der fremkommer ved anvendelsen af TEC, som omfatter risici, der ikke er fælles.
- (99) Frankrig fremfører, at afgrænsningen af tjenestemændenes lønsum mellem sektoren for »finansielle tjenester« og sektoren for »breve og pakker«, bygger på følgende objektive kriterier:
- i) den kompetence, der kræves for at udøve den pågældende beskæftigelse, afhængigt af om tjenestemændene er i besiddelse af særlig kompetence på bankområdet eller ej
- ii) La Postes organisation, afhængigt af om antallet af tjenestemænd, deres arbejdssteds geografiske placering og deres uddannelse og karriereforløb bestemmes af La Poste eller af La Banque Postale.
- (100) Med henblik på en samlet aftale om reformen har Frankrig på trods af sin principielle uenighed erklæret sig indstillet på at lade den del af det almindelige personale, der er knyttet til La Banque Postale, være omfattet af bankkategorien ved den årlige beregning af TEC på grundlag af La Postes analytiske regnskabstal.
- (101) For at besvare Kommissionens spørgsmål har Frankrig ligeledes undersøgt en såkaldt »indre« metode, der er centreret om en analyse af virksomhedens dækning af sine forpligtelser vedrørende tjenestemandspensionerne. Frankrig understreger først og fremmest, at denne metode forekommer uegnet i forbindelse med La Poste, som i) har tjenestemandsansatte, hvis status som sådanne opretholdes og fortsat afgøres af staten, og som henhører under den pensionsordning, der gælder for alle civile og militære statstjenestemænd, og ii) er holdt op med at ansætte tjenestemænd.
- (102) Frankrig har dernæst undersøgt, om La Postes bidrag til staten i forbindelse med finansieringen af pensionerne til de tjenestemænd, der er ansat hos den, svarer til de betingelser, som en virksomhed i den private sektor ville acceptere. For at dette er tilfældet, skal statens vederlag mindst svare til nettonutidsværdien af de forpligtelser, der påhviler La Poste, og således sikre finansieringen ved fuld kapitalisering af disse forpligtelser. På grundlag af disse principper har Frankrig kontrolleret, at La Postes udbetalinger tidligere har dækket de normale årlige aktuarbereggede omkostninger ⁽³³⁾, og at nettonutidsværdien af La Postes fremtidige udbetalinger svarer til nettonutidsværdien af de normale aktuarbereggede omkostninger. Frankrig udleder af denne analyse, at »arbejdsgiverbidraget« ville andrage [...] %, dvs. et beløb, der er meget lavere end den anmeldte TEC. Ved anvendelsen af denne sats ville La Poste have betalt [...] for

⁽³³⁾ De normale årlige aktuarbereggede omkostninger svarer til de rettigheder, der er opnået på et år for det arbejde, der er udført det pågældende år.

meget i forhold til sine forpligtelser, dvs. for de år, tjenestemændene har arbejdet i virksomheden siden dens oprettelse i 1990.

(103) Hvis Kommissionen skulle konkludere, at reformen indebærer statsstøtte, vil Frankrig principielt tilslutte sig den begrundelse, som Kommissionen har givet i sin beslutning om indledning af proceduren med hensyn til støttens forenelighed, idet den anmeldte reform netop tager sigte på at bringe La Poste i samme situation som selskabets konkurrenter. Frankrig understreger nemlig, at det i beslutningen om indledning af proceduren erindres om, at støtte blandt andet er forenelig, når den giver en virksomhed mulighed for at slippe af med en byrde, som den havde før liberaliseringen, og som mærkbart ville påvirke dens konkurrenceevne under liberaliseringen.

(104) Med hensyn til planerne om at knytte finansieringen af pensionerne til den almindelige pensionsordning, understreger Frankrig, at dette spørgsmål ikke påvirker analysen af, om den anmeldte reform indebærer statsstøtte. Hvad angår forbindelserne mellem La Poste og staten, er indførelsen af et bidrag med frigørende virkning, som skal betales af La Poste, og som er baseret på en TEC, nemlig tilstrækkelig til at sikre, at der ikke er tale om statsstøtte, uden at det er nødvendigt at undersøge de betingelser for finansiering af tjenestemandspensionerne, der opretholdes efter reformen. I denne forbindelse vil støtten kun involvere to parter, nemlig staten og den nationale pensionskasse (Caisse nationale d'assurance vieillesse), idet La Poste efter den anmeldte reform fritages for ethvert ansvar i denne forbindelse. Da de to involverede parter ikke kan betegnes som virksomheder i traktatens forstand, kan der ikke være tale om nogen form for statsstøtte.

(105) Frankrig fremsatte den 27. februar 2007 kommentarer til de bemærkninger, der var indsendt af interesserede parter. Frankrig mener ikke, at de pågældende bemærkninger ændrer den analyse, som den har redegjort for i anmeldelsen og under de mange kontakter, der siden er ført med Kommissionen, og som viser, at den pågældende foranstaltning ikke indebærer statsstøtteelementer. Frankrig mener således ikke, at andre interesserede parter har fremsat relevante argumenter, men at de blot har gentaget den tvivl, som Kommissionen gav udtryk for i sin beslutning om indledning af proceduren, og som Frankrig har bevist var ubegrundet.

6. VURDERING AF FORANSTALTNINGERNE

(106) De foranstaltninger, som Kommissionen har undersøgt i forbindelse med denne beslutning, er 1998-loftet og den

anmeldte reform af pensionsordningen for tjenestemandsansatte i La Poste i henhold til artikel 150 i loven om ændring af finansloven for 2006.

6.1. Statsstøttekriterierne

(107) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, skal en foranstaltning betragtes som statsstøtte, hvis følgende fire kumulative betingelser er opfyldt:

- i) foranstaltningen giver modtageren en fordel
- ii) foranstaltningen fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder
- iii) foranstaltningen gennemføres af staten eller ved hjælp af statsmidler
- iv) foranstaltningen vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

6.1.1. Statsmidler

(108) Traktatens artikel 87, stk. 1, omhandler statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler. Med andre ord skal de pågældende foranstaltninger kunne tilskrives staten og gennemføres ved hjælp af statsmidler.

(109) På den ene side blev det loft over La Postes bidrag, der blev indført i 1998, fastsat ved en aftale mellem den franske stat og La Poste, og den betegnes af Frankrig som »særlige gennemførelsesbestemmelser til 1990-loven«. Reformen af 2006 er baseret på en lov. De pågældende foranstaltninger må derfor tilskrives den franske stat.

(110) På den anden side vil de pågældende foranstaltninger kunne medføre, at staten giver afkald på statsmidler, fordi La Poste ikke længere sikrer den finansielle ligevægt i ordningen for sine tjenestemænd. Men det er fast retspraksis, at der er tale om statsmidler, når offentlige myndigheder giver afkald på visse indtægter af skattemæssig eller anden art⁽³⁴⁾. De pågældende foranstaltninger omfatter derfor statsmidler.

⁽³⁴⁾ Dom af 27. januar 1998 i sag T-67/94, *Ladbroke mod Kommissionen*, Sml. 1998 II, s. 1, præmis 109.

6.1.2. *Påvirkning af samhandelen*

(111) Kommissionen konstaterer, at de markeder, hvor La Poste-koncernen opererer, i vid udstrækning er omfattet af samhandelen mellem medlemsstaterne, blandt på grund af Rådets direktiv 88/361/EØF af 24. juni 1988 om gennemførelse af traktatens artikel 67⁽³⁵⁾ (frie kapitalbevægelser), Rådets andet direktiv 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF⁽³⁶⁾ (fri etableringsret) og direktiv 97/67/EF (postdirektivet). La Poste-koncernens finansrapport for 2005 viser således følgende:

- i) 64,5 % af omsætningen finder sted på konkurrenceudsatte markeder
- ii) 15,2 % af omsætningen finder sted på det internationale marked (uden for Frankrig) mod 14,1 % i 2004.

(112) Desuden understreger finansrapporten koncernens evne til at ekspandere på de åbne markeder i Frankrig og Europa.

(113) Formanden for La Poste forklarede således også i sit svar på revisionsrettens rapport om La Poste i 2003⁽³⁷⁾, at »koncernen vil fortsætte sin globalisering for at tage hensyn til åbningen af markederne og internationaliseringen af sine største kunder. Virksomheder inden for brev- og pakkeforsendelser og kurertjenester anvender nemlig stadig oftere europæiske udbud, og koncernen skal være i stand til at deltage deri«.

(114) I denne forbindelse er det tilstrækkeligt at fastslå, at de markeder, hvor La Poste opererer, er grænseoverskridende, og at La Poste konkurrerer med virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, og med franske virksomheder, som opererer på disse markeder på internationalt plan.

⁽³⁵⁾ EFT L 178 af 8.7.1988, s. 5.

⁽³⁶⁾ EFT L 386 af 30.12.1989, s. 1. Direktivet blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF (EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1), som igen er blevet erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1).

⁽³⁷⁾ *Les comptes et la gestion de La Poste (1991-2002)*, oktober 2003.

(115) De pågældende foranstaltninger gør situationen vanskeligere for virksomheder fra andre EU-lande, som ønsker at ekspandere i Frankrig.

(116) Da de pågældende foranstaltninger styrker La Postes konkurrencemæssige stilling i samhandelen mellem medlemsstaterne, mener Kommissionen, at de påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og vil kunne fordreje konkurrencen mellem virksomhederne.

(117) Det ændrer ikke denne konklusion, at nogle af La Postes aktiviteter er omfattet af et lovbestemt monopol. I betragtning af at der er sket en gradvis liberalisering siden 1998, og at posttjenesterne står over for en fuldstændig liberalisering, er der risiko for påvirkning af samhandelen⁽³⁸⁾, selv for de nuværende monopolområder, så meget mere som de aktiviteter, der er undergivet monopolrettigheder, og de konkurrenceudsatte aktiviteter (såsom kurertjenester), er omfattet af samme arbejdsgang hos La Poste. Desuden kan monopolaktiviteterne også konkurrere indirekte med de konkurrenceudsatte aktiviteter, som ikke vedrører postvæsenet, såsom brugen af elektronisk post⁽³⁹⁾ eller fax.

6.1.3. *Selektiv fordel for La Poste*

(118) For at vurdere om de pågældende foranstaltninger omfatter statsstøtteelementer, skal det fastslås, om de giver La Poste en økonomisk fordel ved at gøre det muligt for virksomheden at undgå omkostninger, der normalt skulle have været afholdt over dens kapital, og om de derved har hindret markedskræfternes frie spil⁽⁴⁰⁾.

(119) Støtte består i en lettelse af de byrder, der normalt belaster virksomhedernes budget, idet der tages hensyn til den ordnings karakter eller opbygning, hvori de indgår. Omvendt kunne man også definere begrebet, »særlig byrde«, der består i en meromkostning i forhold til de normale omkostninger⁽⁴¹⁾. Hvis en særlig byrde ophæves ved en lovbestemmelse, ville det ikke give modtageren en fordel og betragtes derfor ikke som statsstøtte.

⁽³⁸⁾ La Poste-koncernens finansrapport for 2005 fremhæver således »udsigten til fuldstændig åbning for konkurrence i 2009« som et element i udviklingsplanen for hvert enkelt erhverv.

⁽³⁹⁾ »Postsektoren i EU gennemgår betydelige forandringer for tiden, herunder en gradvis liberalisering af markedet, en hastig vækst og faldende priser på elektroniske erstatningsmedier, ...« (Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene — ledsagedokument til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet — Resumé af konsekvensanalysen, SEK(2006) 1292 af 18. oktober 2006).

⁽⁴⁰⁾ Dom af 14. februar 1990 i sag C-301/87, *Frankrig mod Kommissionen*, Sml. 1990 I, s. 1, præmis 41.

⁽⁴¹⁾ Domstolens dom af 20. september 2001 i sag C-390/98, *H.J. Banks & Co. Ltd mod The Coal Authority og Secretary of State for Trade and Industry*, Sml. 2001 I, s. 6117.

- (120) Ifølge Domstolens retspraksis med hensyn til selektivtetsanalysen⁽⁴²⁾ skal der foretages en sammenligning med en referenceramme for at fastslå, om særbehandling af visse virksomheder og visse produktioner er i overensstemmelse med »ordningens karakter og opbygning«, og når det i en markedssituation, der strukturbestemt set er normal, skal afgøres, om der er tale om en »normal« eller »særlig« byrde, må der derfor anvendes en referenceramme eller sammenligningsfaktor for at fastslå, hvilke virksomheder der befinder sig i en tilsvarende retlig og faktisk situation i lyset af de pågældende foranstaltningers målsætninger⁽⁴³⁾.
- (121) Indledningsvis skal det bemærkes, at reformen ikke tager sigte på at ligestille de pågældende tjenestemænd med ansatte hos La Postes største konkurrenter, når det gælder pensionsrettigheder. Desuden er det pågældende personale pr. definition tjenestemandsansatte, der bevarer deres særlige status, mens medarbejderne hos La Postes største konkurrenter er overenskomstansatte. Derfor vedrører målsætningerne for de omhandlede foranstaltninger strengt taget ikke udgiftsordningerne i forbindelse med de forskellige pensionsordninger, hvad enten de angår de overenskomstansatte eller tjenestemændene. Der er snarere tale om en bredere målsætning, nemlig at sikre lige konkurrencevilkår mellem La Poste og virksomhedens konkurrenter, samtidig med at der blandt andet tages hensyn til, at La Postes personale til dels er tjenestemandsansatte.
- (122) Teoretisk set kunne der være flere referencerammer, nemlig den situation, der gør sig gældende for La Postes konkurrenter, andre offentlige virksomheders situation, pensionsordningen for statstjenestemænd eller France Télécom (afsnit 6.1.3.1). Hvis der ikke er nogen relevant eksogen sammenligningsfaktor af denne art, vil referencerammen for vurdering af, om der er tale om en fordel, være La Postes egen situation inden gennemførelsen af foranstaltningerne (afsnit 6.1.3.2).
- (123) Endelig vil Kommissionen som følge af den tvivl, den gav udtryk for i sin beslutning om at indlede proceduren, også undersøge, om La Postes omkostninger, der herved reduceres, skal betragtes som en »unormal« byrde eller en »strukturbetinget ulempe«, som omhandlet i Førsteinstantens retspraksis (afsnit 6.1.3.3).
- (124) Ingen eksogen sammenligningsfaktor
- (124) Det vil være meget vanskeligt for Kommissionen at finde virksomheder, der befinder sig i samme retlige og faktiske situation som La Poste, når det gælder indførelse af lige konkurrencevilkår, især med hensyn til pensionsordningen.
- (125) Hvad angår i første omgang La Postes konkurrenter, er der tale om privatretlige selskaber, som opererer på konkurrenceudsatte markeder, mens La Poste har status som offentlig erhvervsvirksomhed (EPIC)⁽⁴⁴⁾ med et lovbestemt monopol⁽⁴⁵⁾. Da La Postes konkurrenter desuden har overenskomstansatte medarbejdere, og sammenligningen specielt vedrører La Postes tjenestemandsansatte medarbejdere, kan de ikke anses for at være i samme retlige og faktiske situation med hensyn til foranstaltningernes målsætning, når det skal undersøges, om der er tale om en fordel i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1. Det skal nemlig understreges, at tjenestemændenes pensionsordning, som beskrevet i betragtning (25) ff., er retligt forskellig og klart adskilt fra den ordning, der gælder for overenskomstansatte. Under alle omstændigheder indebærer dette, at det med hensyn til den bredere målsætning, nemlig at sikre lige konkurrencevilkår mellem La Poste og dens konkurrenter, er indlysende, at deres faktiske og retlige situation er forskellig.
- (126) La Postes konkurrenter kan derfor ikke anvendes som sammenligningsfaktor i den analyse, som Kommissionen skal foretage for at fastslå, om der er tale om en fordel som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.
- (127) Kommissionen bemærker dog, at en sådan sammenligningsfaktor vil være velegnet til undersøgelse af, om den eventuelle støtte er forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), når det gælder den nærmere vurdering af konkurrencefordrejningerne på de markeder, der berøres af støtten.

⁽⁴²⁾ Domstolens dom af 8. november 2001 i sag C-143/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH og Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Sml. 2001 I, s. 8365, præmis 41.

⁽⁴³⁾ Dette punkt er også svar på [...]s bemærkning om, at vurderingen af, om omkostningerne i forbindelse med ansættelse af tjenestemænd er »unormale«, gør det nødvendigt at tage hensyn til alle de fordele og ulemper, som beskæftigelsen af disse tjenestemænd indebærer. Kommissionen mener i øvrigt, at dette ville være umuligt i praksis.

⁽⁴⁴⁾ I Frankrig sondres der principielt mellem de offentlige forvaltningsvirksomheder (EPA), som varetager de traditionelle administrative opgaver, og de offentlige erhvervsvirksomheder (EPIC), der udøver erhvervsaktiviteter. Nogle offentlige virksomheder, som f.eks. La Poste, er ikke ved lov blevet betegnet som en EPA eller en EPIC. Højesteret (Cour de Cassation) stadfæstede dog i sin dom af 18. januar 2001 (2. afdeling for civilsager) det princip, at La Poste skal sidestilles med en EPIC. Jf. Kommissionens henstilling af 4. oktober 2006 om vedtagelse af passende foranstaltninger vedrørende statens ubegrænsede garanti til La Poste (sag E 15/2005).

⁽⁴⁵⁾ Taksterne fastsættes efter principperne i direktiv 97/67/EF. I direktivets artikel 12 er det blandt andet fastsat, at priserne skal stå i forhold til omkostningerne, og at medlemsstaterne kan beslutte, at der skal anvendes samme takst på hele deres nationale område.

- (128) Kommissionen har forsøgt at finde andre sammenligningsfaktorer.
- (129) En teoretisk sammenligningsfaktor kunne således være pensionsordningen for statstjenestemænd, der er reguleret ved loven om civile og militære pensioner. Denne ordning kan dog ikke som sådan anvendes på de faktiske forhold, der gør sig gældende i La Postes tilfælde. For eksempel arbejder statstjenestemænd normalt ikke inden for de erhvervssektorer, hvor La Poste opererer.
- (130) Blandt de offentlige erhvervsvirksomheder (EPIC) med samme status som La Poste har Kommissionen ikke kunnet påvise en ensartet gruppe af økonomiske aktører, der kan anvendes som sammenligningsfaktor. Der er kun nogle enkelte EPIC, der har træk til fælles med La Poste, nemlig »Office National des Forêts« og »Monnaie de Paris«. Disse elementer ville dog ikke være tilstrækkelige til at udgøre en ensartet sammenligningsfaktor.
- (131) Kommissionen mener derfor ikke, at de offentlige virksomheder eller pensionsordningen for statstjenestemænd kan anvendes som relevante sammenligningsfaktorer i denne sag.
- (132) Endvidere har Kommissionen undersøgt muligheden for at sammenligne La Poste og France Télécom. 1990-loven ændrede det tidligere generaldirektorat for telekommunikation til to offentligretlige juridiske personer, nemlig La Poste og France Télécom. Selv om France Télécom både beskæftiger overenskomstansatte og tjenestemænd, blev virksomheden i 1996 omdannet til et børsnoteret aktieselskab og er således ikke længere i samme retlige og faktiske situation med hensyn til foranstaltningernes formål. Desuden [...] har Kommissionen modtaget en klage over, at de regler, der gælder for France Télécom med hensyn til obligatoriske socialsikringsbidrag og skatter, ikke er forenelige med fællesmarkedet, og Kommissionen kan ikke i nærværende beslutning foregribe sin konklusion i denne sag.
- (133) Kommissionen konkluderer, at der ikke findes en eksogen sammenligningsfaktor, som giver mulighed for at fastsætte et »normalt« bidrag for virksomheder, der befinder sig i samme retlige og faktiske situation som La Poste med hensyn til de pågældende foranstaltningers mål.
- (134) Hvis Kommissionen havde kunnet finde en relevant eksogen sammenligningsfaktor, hvorved det kunne være fastslået, at der var tale om »unormale« omkostninger, havde de pågældende foranstaltninger måske ikke udgjort statsstøtte, forudsat at visse betingelser var opfyldt, især med hensyn til beregningen af TEC.
- (135) Kommissionens konklusioner med hensyn til, at der er tale om en fordel for La Poste, ændres hverken af Kommissionens beslutning i sagen om *Sabena/Swissair* ⁽⁴⁶⁾ eller dommen i *Enirisorse*-sagen, som Frankrig har henvist til. I beslutningen om *Sabena/Swissair* fastslås det nemlig, at en foranstaltning, der favoriserer en sektor (luftfart), og ikke en bestemt virksomhed, er en generel økonomisk-politisk foranstaltning. Den omstændighed, at der var tale om en sektorbestemt og ikke en individuel (begrænset til en enkelt virksomhed) foranstaltning, udgør en betydelig forskel i forhold til La Poste-sagen, især fordi den gav Kommissionen mulighed for at fastlægge en eksogen sammenligningsfaktor, nemlig den ordning for socialsikringsbidrag, der gjaldt for alle andre belgiske erhvervssektorer. I dommen vedrørende *Enirisorse*, baserer Domstolen også sin konklusion på en sammenligning mellem den omtvistede foranstaltning og »normale omstændigheder« ⁽⁴⁷⁾, som Domstolen har kunnet definere, men som ikke findes på samme måde i den foreliggende sag.
- (136) For at kunne fastslå, om der er tale om en fordel i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, må Kommissionen derfor undersøge La Postes situation på grundlag af en sammenligning af socialsikringsbidragene og skatterne før og efter de pågældende foranstaltninger.
- 6.1.3.2. La Postes situation før og efter de pågældende foranstaltninger
- (137) De obligatoriske socialsikringsbidrag og skatter før de pågældende foranstaltninger er fastsat ved 1990-loven. Da der ikke findes nogen eksogen sammenligningsfaktor, udgør de den referenceramme, som skal gøre det muligt at fastslå, om der er tale om en fordel.
- (138) Det loft, der blev indført i 1998, gjorde det muligt at nedsætte »arbejdsgiverbidraget« i forbindelse med tjenestemandspensionerne for ansatte i La Poste med et beløb, som Frankrig selv anslår til ca. [...] i perioden 1998-2006.
- (139) Loven fra 2006 medfører blandt andet, at La Postes bidrag erstattes af et bidrag, som bringer La Postes pensionsudgifter på linje med konkurrenternes og har frigørende virkning. Hvis ikke denne lov var blevet vedtaget, ville »arbejdsgiverbidraget« fortsat være steget kraftigt i de kommende år til trods for loftets positive virkninger, og dette skyldes blandt andet forringelsen af forholdet mellem erhvervsaktive (bidragydere) og erhvervsinaktive (bidragsmodtagere) som følge af, at der ikke længere ansættes tjenestemænd i La Poste.
- (140) Kommissionen fastslår derfor, at de pågældende foranstaltninger fritager La Poste for omkostninger, som den skulle have afholdt i henhold til 1990-loven.

⁽⁴⁶⁾ Brev SG(95) D/9783 af 25.7.1995.

⁽⁴⁷⁾ Jf. præmis 48 i dommen.

- (141) Med hensyn til en analyse af, om La Postes pensionsudgifter skal betragtes som normale eller ej, mener Kommissionen, at »de forpligtelser, en virksomhed selv har til at betale fratrædelsesgodtgørelse og/eller førtidspension i henhold til lovgivningen på arbejdsmarkedsområdet eller kollektive overenskomster med fagforeningerne, er en del af de normale driftsomkostninger, en virksomhed skal dække ved hjælp af egne midler«⁽⁴⁸⁾.
- (142) Kommissionen konkluderer på denne baggrund, at La Postes pensionsudgifter i henhold til 1990-loven er normale omkostninger⁽⁴⁹⁾. Da La Poste gennem de pågældende foranstaltninger undgår at skulle afholde omkostninger, som den normalt skulle have afholdt over sine egne midler, giver foranstaltningerne virksomheden en fordel i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1.
- (143) Fordelen er selektiv, for den vedrører kun La Poste. Da der ikke findes nogen referenceramme, er denne selektivitet ikke berettiget af den pågældende ordnings karakter eller opbygning.

6.1.3.3. En unormal byrde /indledning af proceduren

- (144) Beslutningen om indledning af proceduren gennemgår udførligt *Combus*-dommen, hvor Retten synes at mene, at omkostninger er »unormale«, når de skyldes personalets særlige status i en virksomhed, der efter en reform befinder sig i samme situation som sine konkurrenter med hensyn til personaleadministration. Retten anfører således, at⁽⁵⁰⁾: »formålet med den pågældende foranstaltning var at erstatte den gunstige og bekostelige ordning, som gjaldt for de tjenestemandsansatte, der var beskæftiget af *Combus*, med overenskomstvilkår svarende til dem, der gjaldt for ansatte i andre busselskaber, som var i konkurrence med *Combus*. Formålet var altså at frigøre *Combus* for en strukturel ulempe i forhold til dets private konkurrenter. Artikel 87, stk. 1, EF tilsigter alene at forbyde de fordele, som favoriserer visse virksomheder, idet begrebet støtte kun omfatter indgreb, der letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget, og som må betragtes som en økonomisk fordel, som den støttemodtagende virksomhed ikke ville have opnået på normale markedsvilkår. [...] I øvrigt ville den danske stat, i stedet for at udbetale beløbet på 100 mio. DKK direkte til de af *Combus* beskæftigede tjenestemænd, have kunnet opnå samme resultat ved at genplacere de pågældende tjenestemænd andetsteds i den offentlige forvaltning uden særlig godtgørelse, hvorved *Combus* ville have haft mulighed for straks fra begyndelsen at rekruttere personale på overenskomstvilkår«.
- (145) Generelt skal det erindres, at retspraksis i *Combus*-sagen ikke er blevet stadfæstet af Domstolen. Visse elementer i

Domstolens retspraksis strider mod, at kompensationen for en strukturbestemt ulempe skulle udelukke, at der er tale om støtte. Domstolen har således konstant fastslået, at spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om støtte, skal vurderes på grundlag af statsindgrebets virkninger og ikke på grundlag af dets årsager eller formål⁽⁵¹⁾. Domstolen har også fastholdt, at begrebet støtte omfatter fordele, som de offentlige myndigheder giver en virksomhed, og som på forskellig måde letter de byrder, der normalt belaster en virksomheds budget⁽⁵²⁾. Domstolen har også klart anført, at virksomhedernes lønomkostninger naturligvis belaster deres budget, uanset om disse omkostninger skyldes lovgivning eller kollektive overenskomster⁽⁵³⁾. I denne forbindelse mener Domstolen ikke, at det forhold, at statsforanstaltninger tager sigte på at kompensere for meromkostninger, udelukker, at der foreligger støtte⁽⁵⁴⁾.

- (146) Frankrig påberåber sig dog det princip, som Retten fastlagde i *Combus*-dommen, og fastslår, at den anmeldte reform blot fritager La Poste for en »unormal« byrde. Kommissionen må understrege, at de materielle forhold adskiller *Combus*-sagen fra den foreliggende, som det fremgår af følgende:

- i) Kompensationen udbetales direkte til de tjenestemænd, der er ansat i *Combus*, mens foranstaltningerne i den foreliggende beslutning vedrører La Postes »arbejdsgiverbidrag«.
- ii) Kommissionen mener ikke, at Frankrig i praksis ville have mulighed for at genansætte La Postes 180 000 tjenestemænd i administrationen. Frankrig skriver, at La Postes tjenestemænd ikke principielt eller automatisk har ret til at vende tilbage til administrationen. De tjenestemandsansatte i La Poste tilhører den kategori, der er defineret af deres specielle status. De har således ingen mulighed for at arbejde uden for La Poste, og der er heller ingen mulighed for at tvinge dem til det. Desuden ville en genansættelse af La Postes 180 000 tjenestemænd i administrationen skabe problemer med hensyn til erhvervs kvalifikationer. Frankrig har nemlig understreget, at en hindring for en eventuel genansættelse vedrører spørgsmålet om, hvorvidt der er ledige stillinger, som kræver tilsvarende kvalifikationer. Dette er et specielt

⁽⁴⁸⁾ Jf. pkt. 63 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

⁽⁴⁹⁾ Der var måske ikke blevet draget en sådan konklusion, hvis der havde kunnet fastlægges en eksogen sammenligningsfaktor. Dette har dog ikke været muligt i forbindelse med undersøgelsen af den selektive fordel, som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.

⁽⁵⁰⁾ Ovennævnte *Combus*-dom, præmis 57.

⁽⁵¹⁾ Domstolens dom af 2. juli 1974 i sag 173/73, *Italien mod Kommissionen*, Sml. 1974, s. 709, præmis 13; Domstolens dom af 24. februar 1987 i sag C-310/85, *Deuflil mod Kommissionen*, Sml. 1987, s. 901, præmis 8; Domstolens dom af 26. september 1996 i sag C-241/94, *Frankrig mod Kommissionen*, Sml. 1996 I, s. 4551, præmis 20.

⁽⁵²⁾ Domstolens dom af 15. marts 1994 i sag C-387/92, *Banco Exterior*, Sml. 1994 I, s. 877, præmis 13; ovennævnte dom i sag C-241/94, præmis 34.

⁽⁵³⁾ Domstolens dom af 12. december 2002 i sag C-5/01, *Belgien mod Kommissionen*, Sml. 2002 I, s. 1191, præmis 39.

⁽⁵⁴⁾ Domstolens dom af 23. februar 1961 i sag 30/59, *Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mod Haute Autorité*, Sml. 1961, s. 3, præmis 29 og 30; ovennævnte dom i sag C-173/73, præmis 12 og 13; ovennævnte dom i sag C-241/94, præmis 29 og 35; Domstolens dom af 5. oktober 1999 i sag C-251/97, *Frankrig mod Kommissionen*, Sml. 1999 I, s. 6639, præmis 40, 46 og 47.

problem for La Poste. Kvalifikationsstrukturen for La Postes tjenestemænd er meget anderledes end for tjenestemænd i den offentlige administration. De fleste tjenestemandstillinger ved La Poste kræver mindre kvalifikationer end stats- og lokaladministrationen, der har behov for højere kvalificeret ledende personale.

- iii) Den relevante statsforanstaltning i *Combus*-sagen tog sigte på at erstatte den gunstige og bekostelige ordning, som gjaldt for de tjenestemandsansatte, der var beskæftiget af *Combus*, med overenskomstvilkår svarende til dem, der gjaldt for ansatte i andre busselskaber, som var i konkurrence med *Combus*. I La Poste-sagen ændrer de pågældende foranstaltninger derimod ikke tjenestemændenes status og rettigheder⁽⁵⁵⁾, som er anderledes end dem, der gælder for de overenskomstansatte hos La Postes konkurrenter.

Med hensyn til Frankrigs påstand om, at de tjenestemandsansatte i La Poste har en »gunstig og beko­stelig« ordning i forhold til de ansatte hos La Postes konkurrenter, har Kommissionen på grundlag af to bankers offentliggjorte regnskabstal⁽⁵⁶⁾ foretaget en sammenligning mellem disse bankers samlede lønomkostninger og La Postes samlede lønomkostninger ved sine tjenestemandsansatte. Resultaterne viser, at bankernes samlede gennemsnitslønomkostninger højst sandsynligt er højere end (eller i hvert fald lig med) La Postes samlede gennemsnitslønomkostninger ved sine tjenestemandsansatte. Som svar på spørgsmål i denne forbindelse erkender Frankrig, at det ikke har adgang til fortrolige og relevante oplysninger om gennemsnitsomkostningerne ved overenskomstansatte hos La Postes konkurrenter⁽⁵⁷⁾. Frankrig har derfor anvendt en omtrentlig beregning i sit forsøg på at bevise, at gennemsnitsomkostningerne ved de tjenestemandsansatte i La Poste er højere end ved »tilsvarende« overenskomstansatte på almindelige opsigelsesvilkår (CDI) med samme anciennitet, både når det gælder »brev- og pakkefor­sendelser« og bankaktiviteterne. Frankrigs omtrentlige

beregning bygger på den antagelse, at gennemsnitsomkostningerne ved en overenskomstansat i La Poste kan sammenlignes med gennemsnitsomkostningerne for en ansat hos en konkurrent inden for samme sektor. Kommissionen finder ikke denne antagelse acceptabel, for den udelukker fundamentale elementer i definitionen af lønninger, især arbejdsgiverens image. Med et positivt image og for eksempel muligheden for at tilbyde en karriere på lang sigt, ville La Poste således kunne betale lavere lønninger end konkurrenter uden et sådant image. Selv om Kommissionen ikke udelukker denne mulighed, mener den ikke, at Frankrig har bevist, at de tjenestemandsansattes ordning hos La Poste både var »gunstig og bekostelig« i forhold til ansættelsesvilkårene hos La Postes konkurrenter.

- iv) *Combus*' konkurrencesituation var anderledes end La Postes. Aktieselskabet *Combus A/S* skulle drive transportvirksomhed på kommercielt grundlag og operere på markedet under de samme konkurrencevilkår som de private busselskaber. I denne forbindelse skal det bemærkes, at de offentlige transportselskaber ved en udbudsprocedure overdrager busdriften til private og offentlige virksomheder. Ifølge udbudsreglerne tildeles kontrakten på grundlag af »det økonomisk mest fordelagtige tilbud«, uden at der tages hensyn til, om tilbudsgiveren er offentlig eller privat. La Poste disponerer derimod over en stor monopolssektor, hvor de økonomiske påvirkninger gør sig gældende på anden måde.

- (147) Kommissionen mener, at de faktuelle forskelle mellem *Combus*-sagen og den foreliggende sag er tilstrækkelige til at gøre det berettiget, at de to sager behandles forskelligt.

- (148) Endelig anser Kommissionen ikke den »indre« metode, som Frankrig har foreslået, for velegnet, blandt andet på grund af de særlige forhold, der kendetegner den lukkede gruppe af tjenestemænd, og fordi virksomheden er oprettet for nylig. Dette synspunkt deles i øvrigt af Frankrig. Desuden omfatter Frankrigs beregninger en sammenligning mellem La Postes reelle omkostninger (herunder 1998-loftet) og de omkostninger, virksomheden skulle have afholdt, hvis den ved sin oprettelse pr. 1. januar 1991 havde indført en ny pensionsordning, som indebar de samme ydelser, men blev forvaltet ved kapitalisering. Denne sammenligning er ifølge Kommissionen alt for teoretisk til, at den kan gøre det muligt at drage relevante konklusioner med hensyn til, om de pågældende foranstaltninger udgør støtte.

⁽⁵⁵⁾ Der er her tale om en væsentlig forskel i forhold til Kommissionens beslutning af 28. marts 2003 i sag N 483/2000 – *Nederlandene, Salg af Ingeniebureau Zuid-Holland* (EFT C 5 af 8.1.2002, s. 2), der er nævnt i beslutningen om indledning af proceduren, og hvor de nederlandske myndigheder udbetalte kompensation til de ansatte, der mistede deres tjenestemandstatus og deres ret til de dermed forbundne beskæftigelsesvilkår.

⁽⁵⁶⁾ De to banker er *Crédit agricole* og *BNP-Paribas*.

⁽⁵⁷⁾ Frankrig fremsætter også generelle argumenter, som går ud på, at de aktiviteter, der udøves af La Banque Postale, afviger fra dem, der udøves af de almindelige storbanker (som også driver investerings- og finansieringsvirksomhed og har større betydning i den »øvre« ende af detailbankmarkedet). Frankrig har dog ikke oplyst nogen tal på dette område, og det er derfor ikke muligt at drage nogen entydig konklusion af de fremsatte argumenter.

6.1.4. Fordrejning af konkurrencen

- (149) De pågældende foranstaltninger medfører en selektiv økonomisk fordel, fordi de kun vedrører en enkelt virksomhed, nemlig La Poste⁽⁵⁸⁾. Sådanne foranstaltninger truer principielt med at fordreje konkurrencevilkårene⁽⁵⁹⁾.

6.1.5. Konklusion

- (150) På baggrund af den relevante retspraksis, herunder *Combustion*-dommen, fremgår det af ovennævnte betragtninger, at de omhandlede foranstaltninger udgør statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1.

6.2. Ulovlig støtte

- (151) 1998-loftet blev gennemført uden at være anmeldt til Kommissionen på forhånd. Det er derfor ulovligt.
- (152) Kommissionen bemærker i denne forbindelse, at loftet har påvirket både de liberaliserede markeder og de aktiviteter, der er omfattet af et lovbestemt monopol. La Poste udøvede derfor ikke udelukkende monopolvirksomhed⁽⁶⁰⁾. Loftet kan således ikke betragtes som eksisterende støtte.
- (153) Reformen fra 2006 blev anmeldt til Kommissionen. Dens gennemførelse er udsat, idet La Poste fortsat betaler det »arbejdsgiverbidrag«, der er resultatet af 1998-loftet. Reformen fra 2006 er derfor ikke blevet gennemført.

6.3. Støttens forenelighed med fællesmarkedet

De generelle rammer for undersøgelse af, om støtten er forenelig med fællesmarkedet

- (154) Undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, vedrørende støtte af social karakter til enkelte forbrugere, støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, og støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, er klart irrelevante i den foreliggende sag.
- (155) Hvad angår undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, fastslår Kommissionen, at støtten ikke har til formål at fremme den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller

hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, at den ikke kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse, eller at den ikke tager sigte på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Frankrigs økonomi. Der er heller ikke tale om støtte til fremme af kulturen eller bevarelse af kulturarven.

- (156) Det skal undersøges, om Kommissionen kan erklære foranstaltningerne forenelige med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvor det er fastsat, at støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

- (157) Kommissionen påpeger desuden, at Frankrig ikke har påberåbt sig traktatens artikel 86, stk. 2, som grundlag for, at støtten til La Poste skulle være forenelig med fællesmarkedet.

Analyse af støttens virkninger — konkurrencefordrejningernes intensitet

- (158) Ved reformen tilpasses La Postes bidrag efter konkurrenternes, og i betragtning af dens art og virkninger mener Kommissionen, at vurderingen af, om støtteforanstaltningerne er forenelige med fællesmarkedet, skal vurderes under hensyn til etablering af lige vilkår mellem La Poste og dens konkurrenter, når det gælder socialsikringsbidrag og skatter inden for sektoren for breve/pakker og de finansielle aktiviteter, der udgør hovedparten af La Postes virksomhed⁽⁶¹⁾.
- (159) For at analysere støttens virkninger og vurdere konkurrencefordrejningernes intensitet skal Kommissionen først undersøge La Postes bidrag i forhold til konkurrenternes på baggrund af de tilsagn, Frankrig har givet. Derefter skal Kommissionen påvise, hvad der ville være sket, hvis La Poste ikke havde modtaget den pågældende støtte. Derpå undersøges støttens positive og negative virkninger, og det vil så være muligt at gøre status over situationen som helhed.

La Postes bidrag

- (160) Kommissionen har foretaget en meget indgående undersøgelse af beregningen af TEC.

⁽⁵⁸⁾ To virksomheder, nemlig La Poste og France Télécom, var omfattet af den pensionsordning, der var fastlagt i 1990-loven. Ordningen for France Télécom blev ændret i 1996-1997, og derefter var det kun La Poste, der var omfattet af ordningen efter 1990-loven.

⁽⁵⁹⁾ Jf. Domstolens dom af 20. november 2003 i sag C-126/01, *GEMO S.A.*, Sml. 2003 I, s. 13769, præmis 33).

⁽⁶⁰⁾ Jf. Rettens dom af 15. juni 2000 i sag T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 til 607/97, T-1/98, T-3/98 til T-6/98 og T-23/98, *Alzetta Mauro mod Kommissionen*, Sml. 2000 II, s. 02319, præmis 147.

⁽⁶¹⁾ I betragtning af at La Poste ikke har nogen beslutningsbeføjelser, og at ydelserne i henhold til den almindelige pensionsordning og tjenestemændenes pensionsordning (lov nr. 2003-775 af 21. august 2003 om reform af pensioner fastsætter, at den forsikringsperiode, der gælder for, at tjenestemænd kan opnå fuld pension, tilpasses efter den almindelige ordning) som helhed er sammenlignelige, finder Kommissionen det ikke relevant at sammenligne de ydelser, der tilbydes i henhold til de to ordninger. En sådan sammenligning er i øvrigt umulig, for den ville omfatte indirekte og usikre faktorer, såsom sammenligning af fordele og ulemper ved ansættelse af tjenestemænd i forhold til overenskomstansatte. Hvordan det end forholder sig, er det egentlige spørgsmål ud fra et konkurrencemæssigt synspunkt at analysere, hvad der påvirker La Postes regnskaber i forhold til konkurrenternes, nemlig de bidrag, der skal betales.

(161) Indledningsvis skal det bemærkes, at La Postes bidrag adskiller sig fra den almindelige pensionsordning på to punkter:

i) spørgsmålet om, hvorvidt bidragene har frigørende virkning eller ej

ii) bidragenes størrelse.

(162) Hvad første punkt angår, vil en privat arbejdsgiver indbetale bidrag med frigørende virkning inden for en bidragsdefineret ordning. La Poste derimod betaler ikke et bidrag med frigørende virkning, men har ved 1990-loven fået pålagt at sikre finansiel ligevægt i sin pensionsordning for tjenestemænd. 1998-loftet, der fastsætter et maksimumbeløb for »arbejdsgiverbidraget« uden hensyn til bidrags-satsen, og senere 2006-loven, der er mere gennemgribende, bevirker, at der indføres et bidrag med frigørende virkning.

(163) Den omhandlede støtte løser således problemet med hensyn til det ene punkt, hvor La Postes ordning adskiller sig fra den almindelige ordning.

(164) Hvad det andet punkt angår, har Kommissionen kontrolleret, at nettonutidsværdien i forbindelse med de fremtidige finansstrømme er højere efter 1990-loven end ved anvendelse af den ændrede TEC ⁽⁶²⁾. Uden støtte skulle La Poste således have betalt bidrag, der var højere end efter den almindelige ordning.

(165) Kommissionen bemærker desuden, at etablering af egentlige lige vilkår for La Poste og virksomhedens konkurrenter krævede følgende to ændringer i TEC:

i) Udvidelse af beregningsgrundlaget til at omfatte sociale risici

I anmeldelsen ⁽⁶³⁾ omfattede beregningen af TEC kun de fælles risici, hvilket blandt andet udelukkede risikoen for arbejdsløshed og risikoen for manglende lønudbetaling i tilfælde af virksomhedens konkurs

⁽⁶²⁾ Desuden har La Poste siden 1998 betalt bidrag, der tilsammen var højere end dem, den ændrede TEC ville have medført.

⁽⁶³⁾ Jf. i denne forbindelse bilag 2 (»Sammenligning af lønmodtagerbidragene mellem tjenestemændene og de overenskomstsansatte«) og bilag 3 (»Sammenligning af arbejdsgiverbidragene mellem La Poste og en privat arbejdsgiver«) til beslutningen om indledning af proceduren.

eller likvidation, dvs. risici, som tjenestemændene normalt ikke er udsat for i kraft af deres status. Det egentlige formål med Frankrigs planlagte reform er dog at skabe lige konkurrencevilkår mellem La Poste og dens konkurrenter med hensyn til de obligatoriske socialsikringsbidrag og skatter uden hensyn til tjenestemændenes og de overenskomstsansattes forskellige status. Selv om mobilitet i større omfang synes udelukket (jf. betragtning (146)), er overflytning af enkelte tjenestemænd fra La Poste til den offentlige administration ikke umulig, hvilket giver La Poste en vis fleksibilitet i forvaltningen af sit tjenestemandsansatte personale ⁽⁶⁴⁾, i lighed med France Télécom.

Kommissionen mener, at disse argumenter gør det berettiget at medtage samtlige sociale risici i TEC. Frankrigs tilsagn (jf. betragtning (98)) tager tilstrækkeligt hensyn til Kommissionens bemærkninger.

ii) Beregning af udgiftsfordelingen mellem sektoren for breve/pakker og sektoren for finansielle tjenester med størst mulig nøjagtighed

Den anmeldte TEC omfattede ikke den del af det almindelige personale, der blev knyttet til La Banque Postale inden for kategorien finansielle tjenester, fordi Frankrig mente, at dette personale, til forskel fra de tjenestemænd, der var knyttet til ressourceafdelingen, ikke havde en speciel bankuddannelse eller kompetence på dette område, og at det var La Poste, der fastsatte personalets størrelse, deres geografiske arbejdssted, deres uddannelse og deres karriereforløb.

Til gengæld finder Kommissionen, at det forhold, at det almindelige personale også beskæftiger sig med finansielle aktiviteter, f.eks. ved skranken, indebærer, at fordelingen af udgifterne mellem sektoren for breve/pakker og sektoren for finansielle tjenester skal ske på grundlag af de mest nøjagtige oplysninger, der er til rådighed. De franske myndigheders tilsagn (jf. betragtning (100)) om ved beregningen af TEC at medtage den del af det almindelige personale, der er knyttet til La Banque Postale, i bankkategorien på grundlag af tal fra La Postes analytiske regnskab ⁽⁶⁵⁾, er derfor tilfredsstillende.

⁽⁶⁴⁾ Selv om gennemførelsesbestemmelserne endnu ikke er vedtaget, tager lov nr. 2007-148 af 2. februar 2007 om modernisering af den offentlige sektor sigte på at fjerne en række lovbestemte hindringer fra vedtægterne og give La Poste samme ordning som France Télécom. Frankrig mener, at de lovbestemte betingelser vil »begrænse det antal« tjenestemænd hos La Poste, som eventuelt flyttes til den offentlige administration.

⁽⁶⁵⁾ Kommissionens beslutning af 21. december 2005 om foranstaltningerne vedrørende La Banque Postales oprettelse og drift (brev C(2005) 5412) godkendte ordningen for, at La Postes omkostninger tilskrives La Banque Postale i de analytiske regnskaber.

Den finansielle kategori i TEC ændres således fra [...] % til [...] % af lønsummen.

- (166) Frankrigs ændringer i beregningen af TEC giver denne mekanisme mulighed for at udjævne de lønrelaterede obligatoriske socialsikringsudgifter og skatter mellem La Poste og de øvrige virksomheder inden for sektoren for »breve/pakker« og banksektoren, der anvender de almindelige socialsikringsordninger. Den overgangsperiode for 2006-2010, som Frankrig har omtalt i anmeldelsen, vil dog ikke give La Poste mulighed for at betale et bidrag, der er mindre end den ændrede TEC.

Scenario uden støtte

- (167) Uden reformen skulle La Poste have afsat bevillinger i sine regnskaber efter 2006 til sine pensionsforpligtelser over for de tjenestemandsansatte. Dette skyldes direkte, at »arbejdsgiverbidragene« til pensionerne til La Postes tjenestemandsansatte ikke har frigørende virkning.
- (168) Uden støtten ville La Postes bidrag ikke blive tilpasset efter konkurrenternes bidrag. Dette ville være et handicap for La Poste, som ikke ville kunne konkurrere på de liberaliserede markeder (såsom finansielle tjenester eller kurertjenester).
- (169) Uden reformen skulle La Poste have sikret en rimelig årlig finansiering af sine bidrag, hvilket ville have medført årlige ekstraudgifter på flere hundrede millioner euro i forhold til den ændrede ordning⁽⁶⁶⁾. Kommissionen mener dog ikke, at disse meromkostninger (som konkurrenterne ikke skulle bære) ville have været af en sådan størrelsesorden, at La Poste havde været tvunget til at begrænse sine aktiviteter i de konkurrenceudsatte sektorer, med eller uden tjenester af almindelig økonomisk interesse.
- (170) En betydelig del af de pågældende omkostninger er nemlig knyttet til tjenester af almindelig økonomisk interesse, hvilket principielt skulle give La Poste mulighed for at få kompensation for meromkostningerne i denne forbindelse⁽⁶⁷⁾. Desuden ville bidrag vedrørende aktiviteter, der ikke vedrører tjenester af almindelig økonomisk interesse, ikke få nogen væsentlig indflydelse på La Postes planlagte aktiviteter. De omhandlede bidrag er faste

omkostninger, og dette betyder netop, at de ikke vil kunne påvirke La Postes kommercielle beslutninger, særlig de fremtidige investeringsbeslutninger. De faste omkostninger bæres af La Poste, uanset hvilket investeringsprojekt der er involveret.

- (171) Bidragenes størrelse vil kun kunne påvirke La Postes aktiviteter væsentligt, hvis bidragsbeløbet er usædvanlig højt, hvilket kunne tvinge La Poste ud af markedet, eller hvis kapitalomkostningerne stiger betragteligt.
- (172) Risikoen for at La Poste skulle gå fallit, synes ikke at være reel i betragtning af La Postes situation⁽⁶⁸⁾.
- (173) Teoretisk set kan det ikke udelukkes fuldstændigt, at de ekstra årlige bidrag, som La Poste skulle betale, ville have forringet dens balance, hvilket kunne have ændret dens finansieringsvilkår på grund af højere kapitalomkostninger. Denne mulighed forekommer dog meget usandsynlig på baggrund af de tidligere fremsatte argumenter, og ændringerne af markedsforholdene ville (hvis de overhovedet var forekommet) have været ubetydelige.

Støttens positive virkninger

- (174) Liberaliseringen af postsektoren er en proces, der har været i gang siden 1998⁽⁶⁹⁾. Det indførte loft og reformen af pensionsordningen for La Poste er vigtige etaper i virksomhedens tilpasning til den gradvise liberalisering og et vigtigt led i den fuldstændige liberalisering af det franske postmarked⁽⁷⁰⁾. Det erkendes endvidere, at liberaliseringen af postmarkederne i Fællesskabet spiller en vigtig rolle i Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse⁽⁷¹⁾. Ud fra et mere politisk synspunkt, men stadig i Fællesskabets interesse, finder Kommissionen, at liberaliseringen af postsektoren kunne vanskeliggøres, hvis forslag til pensionsreformer, som i den foreliggende sag, ikke blev godkendt.

⁽⁶⁶⁾ For 2005 udgjorde forskellen mellem det beløb, der skulle betales i henhold til 1990-loven, og den ændrede TEC [...]. For 2010 anslår Standard & Poor's La Postes besparelse til 700 mio. EUR.

⁽⁶⁷⁾ Med hensyn til kompensation for public service forbyder statsstøtteregelejerne overkompensation. Det skal i øvrigt påpeges, at opretholdelse af tjenester, der er forbeholdt bestemte virksomheder, er berettiget for at sikre, at befordringspligten opfyldes på bæredygtige økonomiske vilkår (jf. betragtning 16 i direktiv 97/67/EF).

⁽⁶⁸⁾ Som det fremgår af f.eks. den kreditvurdering af La Poste, som Standard & Poor's offentliggjorde i april 2007.

⁽⁶⁹⁾ I 1998 var liberaliseringen inden for brevforendelser begrænset til breve på over 350 g med en pris, der er fem gange lavere end den offentlige takst, som gælder for første vægtklasse i den hurtigste standardkategori (hvis en sådan findes). I 2003 blev vægtgrænsen sænket til 100 g og prisen til under tre gange den offentlige takst, og i 2006 skete der en yderligere sænkning til 50g og en pris, der er under to og en halv gange den offentlige takst.

⁽⁷⁰⁾ På samme måde fastslog Kommissionen i sin beslutning i sag N 405/2005, *Grækenland — Finansielt bidrag til OTE's frivillige førtidspensionsordning* (EUT C 151 af 29.6.2006, s. 2), at gennemførelsen af den frivillige førtidspensionsordning (»VRS«) var et nødvendigt led i privatiseringen af virksomheden.

⁽⁷¹⁾ Jf. f.eks. betragtning 5 og 6 i forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (KOM(2006) 594 af 18.10.2006).

- (175) Det skal i denne forbindelse erindres, at pensionsordningen for La Poste ifølge 1990-loven frembyder særlige karakteristika (f.eks. at La Postes »arbejdsgiverbidrag« ikke har frigørende virkning, eller at dette bidrag er højere end konkurrenternes), som betragtet isoleret skaber konkurrencefordrejninger til skade for La Poste. Støttens væsentligste virkning er, at den tilpasser La Postes bidrag efter konkurrenternes og dermed fjerner de særlige konkurrencefordrejninger, der berører La Poste.
- (176) Kommissionen mener desuden, at de pågældende foranstaltninger står i forhold til det mål i Fællesskabets interesse, som de tager sigte på at nå. Dette mål havde ikke kunnet nås med et mere effektivt middel. Inden for sektorer, hvor der ikke leveres tjenester af almindelig økonomisk interesse, ville der uden tvivl have kunnet opnås en public service kompensation, en sådan fremgangsmåde havde ikke været holdbar på lang sigt, da problemet er af strukturbestemt art.
- (177) Endvidere har først loften og derefter reformen gjort det muligt for La Poste gradvis at handle som en privat investor, der står over for normale kommercielle problemer. De vedtagne foranstaltninger, såsom ansættelse af overenskomstansatte (i stedet for tjenestemænd), er allerede gennemført med dette formål for øje.
- (178) Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningerne står i forhold til målet, er støtten begrænset til det strengt nødvendige, da alle de relevante bidrag er medtaget i beregningen af den tilpassede TEC.
- (179) Endelig vil de pågældende foranstaltninger, som ganske vist ikke vedrører en særlig ordning, når det gælder pensionsydelse, give mulighed for at sikre, at en finansieringsordning, som den historiske udvikling havde gjort forældet, gøres varig. Kommissionen mener derfor, at foranstaltningerne indgår som led i den generelle reform af medlemsstaternes pensionsordninger, som både Rådet og Kommissionen ønsker.
- (180) På grundlag af en dynamisk analyse, især for de markeder, der for øjeblikket henhører under den sektor, der er forbeholdt bestemte virksomheder, men som i de kommende år åbnes for konkurrence, finder Kommissionen, at:
- i) de pågældende foranstaltninger teoretisk set kunne give La Poste mulighed for at opretholde sin dominerende stilling. Kommissionen mener dog, at denne risiko er ringe, fordi foranstaltningerne blot skal afpasse La Postes bidrag efter dens konkurrenters, og La Poste gennem sit monopol ikke har opnået nogen unormale finansielle fordele i forhold til konkurrenterne ⁽⁷⁴⁾

Støttens negative virkninger

- (180) De berørte produkter og markeder kan kategoriseres alt efter, om de tilhører:
- i) de postsektorer, der er forbeholdt en bestemt virksomhed, og som henhører under et lovbestemt monopol (såsom breve under 50g)
 - ii) de postsektorer, der ikke er forbeholdt en bestemt virksomhed (såsom kurertjenester)
 - iii) andre sektorer end postsektorerne, særlig sektoren for finansielle tjenester, der længe har været liberaliseret.
- (181) På grundlag af en statistisk analyse finder Kommissionen, at:
- i) konkurrencefordrejningerne er meget begrænsede inden for de sektorer, der er forbeholdt en bestemt

virksomhed, og hvor der ikke findes direkte konkurrenter. I betragtning af La Postes baggrund og aktiviteter, er det indlysende, at en stor del ⁽⁷²⁾ af de ikke-balanceførte forpligtelser for 2006 vedrører aktiviteterne inden for den sektor, der er forbeholdt virksomheden

- ii) de finansielle midler, La Poste har frigjort som følge af de pågældende foranstaltninger, teoretisk set kunne give mulighed for ekskluderende praksis på de allerede liberaliserede postmarkeder og inden for finansielle tjenester, ved at konkurrenterne afskrækkes fra at trænge ind på de pågældende markeder. Inden for finansielle tjenester har La Banque Postale en andel på 10,7 % af detailbankmarkedet (i 2005), men har kun en ringe differentieringsgrad. Kommissionen mener, at foranstaltningerne også kun har begrænset virkning på dette område, især på et tidspunkt, hvor de særlige rettigheder i forbindelse med »livret A« skulle afskaffes ⁽⁷³⁾. La Postes markedsandele på de allerede liberaliserede postmarkeder (såsom kurertjenester) kan være betydelige, og det kan derfor ikke udelukkes, at de pågældende foranstaltninger kan påvirke konkurrenterne. Da pensionsudgifterne betragtes som faste omkostninger, skulle den reelle påvirkning dog være begrænset.

- (182) På grundlag af en dynamisk analyse, især for de markeder, der for øjeblikket henhører under den sektor, der er forbeholdt bestemte virksomheder, men som i de kommende år åbnes for konkurrence, finder Kommissionen, at:

- i) de pågældende foranstaltninger teoretisk set kunne give La Poste mulighed for at opretholde sin dominerende stilling. Kommissionen mener dog, at denne risiko er ringe, fordi foranstaltningerne blot skal afpasse La Postes bidrag efter dens konkurrenters, og La Poste gennem sit monopol ikke har opnået nogen unormale finansielle fordele i forhold til konkurrenterne ⁽⁷⁴⁾

⁽⁷²⁾ Frankrig kan ikke angive det pågældende beløb nøjagtigt, f.eks. fordi de ansatte, der erhverver pensionsrettigheder, har et karriereforløb, hvor de flytter fra den sektor, der er forbeholdt La Poste, til en liberaliseret sektor, mens det analytiske regnskab ikke tager sigte på at følge de ansattes aktiviteter på grundlag af en fordeling mellem tjenestemænd og overenskomstansatte, men at føre særskilte konti for den liberaliserede og den monopoliserede sektor.

⁽⁷³⁾ Kommissionens beslutning af 10. maj 2007 om særlige rettigheder i forbindelse med »livret A« og »livret bleu« (C(2007) 2110) giver Frankrig en frist på ni måneder til at afskaffe denne ordning.

⁽⁷⁴⁾ Selv om resultaterne for 2006 viser en forbedring, befinder La Poste sig ikke i nogen blomstrende finansiell situation. I perioden 1991-2005 udgør den gennemsnitlige overskudsgrad kun 0,5 %. Overskudsgraden inden for den sektor, der er forbeholdt La Poste, var på 6,8 % i perioden 2000-2004, mens Kommissionen anså en langt højere overskudsgrad som normal rentabilitet i sagen, *Post Office Limited*, hvor distributionsaktiviteterne til dels overlapper La Postes. Ingen privat investor ville have kunnet opbygge et net, der kan sammenlignes med postnettet. Sidstnævnte net er ikke rentabelt og opretholdes kun på grund af den public service forpligtelse, der er pålagt La Poste, og den kompensation herfor, som den modtager fra staten (i denne forbindelse noterer Standard & Poor's, at La Postes net lider tab på 350 mio. EUR årligt til trods for en kompensation på 130 mio. EUR i form af skattefritagelse).

- ii) bidraget, som ifølge Frankrig er et ekstraordinært engangsbidrag, ganske vist er et forskud på betalingen af de bidrag, der er forbundet med den ændrede TEC, men at betalingen, der blev mulig gennem et lån på 2 mia. EUR i 2006, forringer koncernens finansielle struktur. Ifølge Standard & Poor's har La Poste givet staten tilsagn om inden 2010 at genetablere den finansielle struktur, den havde i 2005, blandt andet ved at tilbagebetale gælden ved hjælp af indtægterne fra pensionsreformen. Dette påvirker La Postes finansielle situation på et væsentligt tidspunkt, nemlig ved overgangen til fuld liberalisering af postsektoren.

Konklusioner

- (183) Det fremgår af ovenstående, at de negative virkninger af støtten til La Poste bliver begrænsede.
- (184) Da foranstaltningerne på baggrund af Frankrigs tilsagn er begrænset til det, der er strengt nødvendigt for at skabe lige konkurrencevilkår med hensyn til de obligatoriske socialsikringsbidrag og skatter, og fjerner den konkurrencefordrejning, der udgjorde et handicap for La Poste, ændrer de ikke samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Kommissionen mener derfor, at de pågældende foranstaltninger er forenelige med fællesmarkedet, og at der ikke er behov for yderligere kompensation.

6.4. Supplerende bemærkning: den tidligere »EDF«-sag

- (185) I beslutning 2005/145/EF i EDF-sagen godkendte Kommissionen statsstøtte, der frigjorde virksomhederne i en bestemt sektor for særlige pensionsforpligtelser, som oversteg forpligtelserne i henhold til den almindelige pensionsordning, og som var blevet fastsat i monopolperioden. Kommissionen mente også, at den delvise reduktion af udgifterne i forbindelse med finansieringsordningen vedrørende de særlige pensionsrettigheder, der var erhvervet før reformen, skulle betragtes som statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, men at den kunne erklæres forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen fastslog i sin analyse af støttens forenelighed, at EDF's situation ikke adskilte sig særlig meget fra »strandede omkostninger« på energiområdet. Der var nemlig tale om støtte, som skulle lette overgangen til en konkurrenceudsat energisektor. Kommissionen fandt det hensigtsmæssigt at sidestille støtten til EDF med kompensation for strandede omkostninger og meddelte, at den ville følge samme fremgangsmåde i sin undersøgelse af tilsvarende sager.
- (186) I EDF-beslutningen vedrørte støtten kun de traditionelle monopolaktiviteter. Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag, der vedrører både den sektor, der er forbe-

holdt La Poste, og den liberaliserede sektor. Sagerne vedrørende EDF og La Poste svarer derfor ikke helt til hinanden. Efter en undersøgelse på grundlag af metoden med strandede omkostninger anfører Kommissionen dog følgende i beslutningen om indledning af denne procedure: »Kommissionen er ikke på nuværende stadium i stand til at konkludere, at foranstaltningerne er nødvendige for, at La Poste fuldt ud kan udnytte fordelene ved liberaliseringen af markedet for posttjenester. En sådan konklusion kan nemlig kun drages, hvis Kommissionen er sikker på, at La Poste befinder sig i samme situation som sine konkurrenter«.

- (187) Kommissionen har nu fastslået, at:

i) La Poste ikke længere ansætter tjenestemænd

ii) den ændrede TEC skaber lige konkurrencevilkår mellem La Poste og virksomhedens konkurrenter, hvad angår obligatoriske socialsikringsbidrag og skatter

iii) forpligtelserne i henhold til 1990-loven, inden liberaliseringen af postsektoren, ville have påvirket La Postes konkurrenceevne i en sektor, der var ved at blive liberaliseret.

- (188) Kommissionen mener derfor, at den pågældende støtte frigør La Poste for de særlige pensionsforpligtelser, der oversteg forpligtelserne i henhold til den almindelige pensionsordning, og som var blevet fastsat i monopolperioden.

6.5. Ingen hensættelser til pensionsforpligtelser fra 2007

- (189) Kommissionen bemærker, at La Postes pensionsforpligtelser for de tjenestemandsansatte figurerede som ikke-balanceførte poster i de årlige regnskaber indtil 2006. Hvis bidraget ikke havde fået frigørende virkning, skulle La Poste have afsat tilsvarende henlæggelser i sit regnskab fra 2007. Dette er en normal anvendelse, uden undtagelser, af de internationale regnskabsstandarder, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder⁽⁷⁵⁾. Manglende henlæggelser skal derfor ikke betragtes som statsstøtte. De indebærer i øvrigt heller ikke anvendelse af statsmidler ud over de omhandlede foranstaltninger.

⁽⁷⁵⁾ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

7. KONKLUSIONER

(190) 1998-loftet og reformen af pensionsordningen for tjenestemandsansatte i La Poste i henhold til artikel 150 i loven om ændring af finansloven for 2006 skal betragtes som statsstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet på følgende betingelser:

- i) TEC, som beregnes årligt, skal under kategorien »finansielle tjenester« medtage den del af det almindelige personale, der er knyttet til La Banque Postale, på grundlag af nøjagtige tal fra La Postes analytiske regnskaber, og
- ii) TEC skal omfatte alle de obligatoriske socialsikringsbidrag og skatter, herunder AGS- og arbejdsløshedsbidrag, det særlige solidaritetsbidrag og omkostningerne ved La Postes egne forsikringer —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det maksimumbeløb, der siden 1998 har været gældende for La Postes refusion af de pensioner, som staten har udbetalt til tjenestemandsansatte i La Poste, og den anmeldte reform af pensionsordningen for disse tjenestemænd i henhold til artikel 150 i loven om ændring af finansloven for 2006 skal betragtes som statsstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet, på de betingelser, der er anført i artikel 2.

Artikel 2

1. Den sats, der skal sikre lige konkurrencevilkår (»TEC«), og som beregnes årligt med henblik på fastlæggelse af det frigø-

rende »arbejdsgiverbidrag« i henhold til artikel 150 i loven om ændring af finansloven for 2006, skal under kategorien »finansielle tjenester« medtage den del af det almindelige personale, der er knyttet til La Banque Postale, på grundlag af nøjagtige tal fra La Postes analytiske regnskaber.

2. TEC skal omfatte alle de obligatoriske socialsikringsbidrag og skattemæssige bidrag, herunder bidrag til AGS (Association pour la Gestion du régime de garantie des créances des Salariés), arbejdsløshedsbidrag, det særlige solidaritetsbidrag og omkostningerne ved La Postes egne forsikringer.

Artikel 3

Frankrig underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. oktober 2007.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen

HENSTILLINGER

RÅDET

RÅDETS HENSTILLING

af 3. marts 2008

om tilpasning af henstilling 98/376/EF om parkeringskort for mennesker med handicap som følge af Republikken Bulgariens, Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Rumæniens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse

(2008/205/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

som henviser til tiltrædelsesakten af 2003, særlig artikel 57,

som henviser til tiltrædelsesakten af 2005, særlig artikel 56,

som henviser til forslag fra Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) For visse retsakter, som fortsat er gyldige efter den 1. januar 2007, og som skal tilpasses på grund af tiltrædelsen, er de nødvendige tilpasninger ikke foretaget i tiltrædelsesakterne.

- (2) I henhold til artikel 57 i tiltrædelsesakten af 2003 og i henhold til artikel 56 i tiltrædelsesakten af 2005 skal Rådet vedtage tilpasninger i alle de tilfælde, hvor Rådet har vedtaget den oprindelige retsakt.

- (3) Rådets henstilling 98/376/EF af 4. juni 1998 om parkeringskort for mennesker med handicap ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed,

HENSTILLER:

Henstilling 98/376/EF ændres som fastlagt i bilaget.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2008.

På Rådets vegne

J. PODOBNÍK

Formand

⁽¹⁾ EFT L 167 af 12.6.1998, s. 25.

BILAG

Henstilling 98/376/EF ændres således:

1) I bilagets syvende led i punkt D erstattes listen over nationalkendetegn af følgende liste:

- »B: Belgien
- BG: Bulgarien
- CZ: Den Tjekkiske Republik
- DK: Danmark
- D: Tyskland
- EST: Estland
- IRL: Irland
- EL: Grækenland
- E: Spanien
- F: Frankrig
- I: Italien
- CY: Cypern
- LV: Letland
- LT: Litauen
- L: Luxembourg
- H: Ungarn
- M: Malta
- NL: Nederlandene
- A: Østrig
- PL: Polen
- P: Portugal
- RO: Rumænien
- SLO: Slovenien
- SK: Slovakiet
- FIN: Finland
- S: Sverige
- UK: Det Forenede Kongerige«

2) I bilagets punkt E affattes andet afsnit således:

»Såfremt en medlemsstat ønsker at affatte disse påtegninger på et andet nationalt sprog end et af de følgende: bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tysk, tjekkisk eller ungarsk, udformer den pågældende medlemsstat, med forbehold af de ovenfor stående bestemmelser i dette bilag, under anvendelse af et af de førnævnte sprog en tosproget udgave af parkeringskortet.«

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

RÅDETS AFGØRELSE 2008/206/RIA

af 3. marts 2008

om definition af 1-benzylpiperazin (BZP) som et nyt psykoaktivt stof, der skal underlægges kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens initiativ,

efter høring af Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På grundlag af afgørelse 2005/387/RIA har Det Videnskabelige Udvalg for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug på et særligt møde med udvidet deltagerkreds udarbejdet en risikovurderingsrapport om 1-benzylpiperazin (BZP), som efterfølgende er blevet forelagt Rådet og Kommissionen den 31. maj 2007.

(2) BZP er et syntetisk stof. Der blev først gjort opmærksom på det i EU i 1999. BZP stimulerer ligesom amfetamin og metamfetamin centralnervesystemet, men har en langt lavere virkningsgrad (ca. 10 % af effekten af d-amfetamin). BZP's metabolisme kan påvirkes af genetiske polymorfismer i enzymssystemer, hvilket kan føre til store individuelle forskelle i reaktionen på BZP. Der er også risiko for interaktion med andre stoffer, men generelt set er der mangel på humane farmakokinetiske data.

(3) I nogle medlemsstater er det muligt lovligt at købe BZP i detailledet fra kemikalieleverandører; til rekreative formål sælges stoffet som tabletter og kapsler på internettet eller i nogle medlemsstater i de såkaldte »smart drug-forretninger« eller helse-forretninger. På det ulovlige marked kan BZP sælges/købes som det populære stof ecstasy.

(4) Tretten medlemsstater og ét tredjeland (Norge) har anmeldt beslaglæggelse af BZP i form af pulver, kapsler eller tabletter lige fra 1 kapsel/tablet til 64 900 tabletter. Der er ikke meget, der tyder på storstilet syntese, videreforarbejdning eller distribution af BZP eller på organiseret kriminalitet.

(5) BZP har ingen påvist og anerkendt medicinsk værdi; der er ingen kendte autoriserede lægemidler, der indeholder BZP i EU.

(6) Der foretages i øjeblikket ingen vurdering af BZP, og stoffet er heller ikke blevet vurderet inden for rammerne af FN-systemet. I fem medlemsstater er BZP underkastet de kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger, som kræves i den lovgivning, hvorved de opfylder deres forpligtelser i henhold til FN-konventionerne fra 1961 og 1971. To medlemsstater anvender kontrolforanstaltninger for BZP i henhold til deres medicinallovgivning.

(7) I forbindelse med obduktioner har man fundet forekomster af BZP. Det vides dog ikke, i hvilken udstrækning BZP har været medvirkende dødsårsag, da der i samtlige tilfælde har været andre stoffer eller andre omstændigheder involveret.

(8) Det fremgår af risikovurderingsrapporten vedrørende BZP, at de generelle risici ved BZP ikke er overbevisende videnskabeligt bevist. I betragtning af stoffets stimulerende egenskaber, sundhedsrisici, manglende helbredende virkning og forsigtighedsprincippet bør der dog føres kontrol med BZP, men kontrolforanstaltningerne skal stå i forhold til den forholdsvis lave risiko ved stoffet.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.

- (9) Ved at indføre kontrol med 1-benzylpiperazin kan man måske undgå problemer dels med at håndhæve folkeretten, dels i det retlige samarbejde —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til i overensstemmelse med deres nationale lovgivning at underlægge 1-benzylpiperazin (også kendt som 1-benzyl-1,4-diazacyclohexan, N benzylpiperazin eller — mindre præcist — som benzylpiperazin eller BZP) kontrolforanstaltninger, der står i forhold til risikoen ved stoffet, og sådanne strafferetlige foranstaltninger, som kræves i den lovgivning, hvorved de opfylder deres forplig-

telser i henhold til FN-konventionen af 1971 om psykotrope stoffer.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den træder i kraft dagen efter offentliggørelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2008.

På Rådets vegne

J. PODOBNIK

Formand
